

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT
DI Corneliu Coposu, președintele PNȚCD:

"Această remaniere este o operație cosmetică lipsită de importanță care e menită să prelungească agonia guvernului"

pentru că momentul a fost cât se poate de inoportun. Sunt convins că va avea un impact negativ asupra armatei, care se consideră desconsiderată prin aceste maniere. În sfârșit, cunosc pe titularii celorlalte departamente. Nu am să reproșez nimic în ce privește profesionalismul și cariera lor. Nu știu în ce măsură vor fi în stare să facă față greutății deosebite cu care este confruntat guvernul. Aș spera ca domnul Chiuzbaian, care este un eminent jurist, pe care îl cunosc foarte bine, să încerce să realizeze ceva în cadrul Ministerului de Justiție, pentru că domnul Ninosu, fostul titular, s-a mulțumit să nu facă nimic. Ar avea de făcut, la

le-au fost încălțate. În sfârșit, repararea nedreptăților pe care le-a făcut, cu scop absolut subiectiv, demagogic, pentru a răspunde clientelei electorale și unor obligații, domnul Ninosu, cum a fost îndepărtarea domnului Turianu și alte abuzuri făcute în lumea justiției.

- Domnule președinte, scuzați-mă, nu vreau să fac nici un reproș, însă constat că nu mi-ați răspuns la prima mea întrebare. S-ar fi putut ca aceasta să fie a doua. Deci, în legătură cu contactele pe care le aveți cu PDSR, și cu ceea ce șeful statului a numit ieri "conlucrarea parlamentară", care sunt nuanțele acestei noțiuni?

- Pot să vă răspund foarte pe

Dacă discuțiile vor ajunge la un rezultat pozitiv, atunci s-ar putea ca, în preajma verii, să se constituie în România un guvern responsabil, apt de a depăși impasul economic, social și moral grav cu care e confruntată țara. Până atunci, vom asista la girarea treburilor interne de către acest guvern remediat. Dacă nu se va ajunge până la începutul verii la o soluție acceptabilă, atunci ne vom îndrepta, sigur, la alegeri anticipate.

- Deocamdată, dvs sunteți disponibil pentru aceste contacte.
- Sigur, noi continuăm discuțiile. Niciodată nu am refuzat invitația de a contribui la eforturile pentru scoaterea țării din impasul grav cu

în ultima vreme o serie întreagă de impostori sau agenți acoperiți, manipulați din umbră fac uz de numele Partidului Național Țărănesc completat cu titlatură adăugată, cu intenția vădită de a induce în eroare opinia publică și de a presta servicii oficinilor de destabilizare.

În acest scop respectivele formațiuni de buzunar, beneficiind de sponsorizări dubioase, organizează conferințe de presă, dau comunicate și induc în eroare ziarele cu titluri ca: Partidul Național Țărănesc, Partidul Țărănesc, Partidul Național Creștin Democrat, Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat Independent etc.

Aceste acțiuni diversioniste se fac sub semnătura unor iluștri necunoscuți, în parte elemente eliminate din partidul nostru.

Au mai apărut și comitete de restructurare a P.N.Ț.C.D. girate de un senil iresponsabil cu numele Constantin Constantinescu zis Klaps.

Precizăm că formațiunile fantomă menționate mai sus nu au nici o contingentă cu Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat. Atragem atenția aderenților noștri și opiniei publice asupra acestor tendințe de destabilizare pentru a nu se lăsa induși în eroare de această evidentă încercare de a semăna confuzie și dezinformare.

Dreptatea

- Într-o declarație făcută presei ieri, șeful statului evoca ceea ce dânsul a numit "conlucrarea parlamentară". Sigur, toată lumea are impresia că știe tot despre acest lucru, dar există nuanțe care, numai pentru un om politic de talia dvs, pot fi clarificate. Puteți să faceți acest lucru pentru noi?

- Da, cu plăcere. Această remaniere care s-a anunțat ieri, după opinia mea, a avut un impact negativ asupra opiniei publice, și anume: este o operație cosmetică lipsită de importanță, care e menită să prelungească agonia guvernului. Din această remaniere, guvernul n-a ieșit consolidat și n-a câștigat cu nimic, nici în prestigiul lui, nici în stabilitate, și, mai cu seamă, în ceea ce privește credibilitatea externă. Mai întâi, se observă dorința de a se permanentiza maniera neconstituțională, cu care ne-am obișnuit deja, de a feri pe noii titulari de cenzura parlamentului. În consecință, și pe acești noi deținători de portofolii, noi vom continua să îi considerăm candidați de miniștri, până când vor fi prezentați în parlament. Ceea ce vreau să remarc este impactul negativ pe care l-a produs schimbarea domnului ministru al apărării, generalul Spiroiu, ca răspuns la o campanie electorală, lucru care vedește că domnul președinte Ion Iliescu e susceptibil la șantajele venite dintr-o parte care nu urmărește nici stabilitate, nici interesele țării. Chiar dacă s-ar fi hotărât ca să se respecte o recomandare a Consiliului Europei în ce privește titularii civili ai Ministerului Apărării, trebuia ales un alt moment. Găsesc o greșeală majoră răspunderea la șantaj,

Ministerul Justiției, câteva măsuri de urgență, și anume: abrogarea legilor comuniste. România trăiește, încă sub imperiul a 80 la sută din legi din regimul lui Gheorghiu-Dej și al lui Ceaușescu. Pe urmă, anularea jurnalelor de consiliu de miniștri și a decretelor comuniste, care lipsesc pe oameni de anumite drepturi legitime, care

scurt. Discuțiile cu PDSR vor continua, pentru că nici executivul nu consideră soluția remanierii ca viabilă. Vor continua, în scopul de a se ajunge la o înțelegere care ar determina constituirea unui guvern responsabil, cât mai curând. Soluția tranzitorie a acestei remanieri este făcută pentru 2-3 luni de acum înainte.

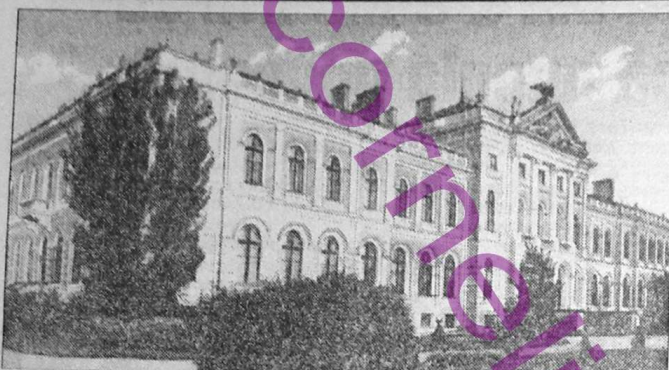
care e confruntată. Dar, bineînțeles, pentru treaba asta, domnul Ion Iliescu trebuie să cedeze monopolul puterilor în stat, care nu poate oferi condiții valabile de negociere.

Preluat după Radio România Actualități (7 martie)
Reporter: Paul Grigoriu

Maxima săptămânii: "Nu există vânt favorabil decât pentru cel care știe în ce direcție se îndreaptă." (Seneca)

EVENIMENTE 9-15 martie (Mărțișor)

În intervalul acesta, pe 14 martie, Biserica Ortodoxă serbează amintirea Sfântului Benedict. Trecând acesta încă de foarte tânăr la călugărie, se deprinse cu viața aspră, cu rugăciunile și înfrânrile, ajungând să săvârșească multe minuni. Între altele daruri, avea și pe acela de a ghici viitorul și de a citi în gândurile oamenilor. Ajungând la Monte Cassino, unde era un templu închinat zeului Apollo, îi converti pe idolatri și întemeie o mănăstire. A dat o regulă de viață călugărească, bazată pe tăcere, singurătate și rugăciune.

Muzeul de Istorie Naturală întemeiat de Grigore Antipa, așa cum arăta în anul 1939.

9.03.1944 - Se Stinge Grigore Antipa, întemeietorul Muzeului de Istorie Naturală din București, care la vremea înauzurii era printre cele mai mari din lume.

10.03.1835 - Teodor Diamant înflinează la Scăeni - Prahova un falanster (adică o variantă mult mai complexă de cooperativă), proiecte a imaginației bolnave a socialiştilor francezi. Cum era de așteptat, rezultatul experimentului a fost dezastruos, falansterul închizându-se după numai un an.

11.03.1857 - La București și Iași au loc convocările Adunărilor ad-hoc, instituții care vor însemna începutul parlamentarismului în țara noastră.

12.03.1838 - Se editează la Brașov "Gazeta de Transilvania", sub îndrumarea lui George Barițiu.

13.03.1892 - Are loc conferința extraordinară a Partidului Național Român, la care se definitivăză textul Memorandumului.

14.03.1881 - Parlamentul României votează transformarea țării în Regat, act suprem de independență și suveranitate.

15.03.1878 - Apare, la București, ziarul "Timpul", publicație a Partidului Conservator, la care au colaborat: Titu Maiorescu, M. Eminescu, I. Slavici, I.L. Caragiale.

Dr. Mihnea Dragomir

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Domnul Ciosan George - suferind de sindrom vertiginos - i se recomandă tratament cu Torecan, 2-3 comprimate pe zi. Îl rugăm să revină la cabinetul medical pentru urmărire.

Domnul Vartolomei Constantin Dănu - cu astm alergic - va veni la cabinetul nostru medical pentru a-i prescrie rețete pentru străinăutate pentru a-și procura medicația adecvată.

Stimată D-nă Babiucă Floarea - cu cardiopatie ischemică dureroasă și hipertensiune arterială - vă recomandăm tratament cu Maicar 20 mg., Neocrinsteptin și Nifedipin. Vă rugăm să veniți o dată pe săptămână pentru control al tensiunii arteriale și al evoluției cardiopatiei.

În continuare ne adresăm **colegilor membri PNȚCD din orașul Lugoj, jud. Timiș** care vor să deschidă un cabinet medical la sediul org. PNȚCD Lugoj.

Stimați colegi, salutăm inițiativa dvs. sprijinită de dl dr. Vasilescu Dan, consilier municipal PNȚCD și a dlui primar Turcanu Virgil și vă spunem etapele care trebuie urmate:

Cabinetul medical trebuie să fie încadrat cu un medic internist sau de medicină generală plăcut de Direcția Sanitară orășenească.

În contextul obținerii acestei numiri, vor putea funcționa și alți medici (de specialitate sau

pensionari) cu obligativitatea de a poseda avizul special MS de liberă practică.

Dotarea cabinetului se va face prin asigurarea conform baremului MS din magazia spitalului care tutelează teritoriul.

Poliția sanitară își va da avizul după dotarea completă, ținând cont de condițiile localului (apă curentă, curent electric, grup sanitar, sursă de încălzire, spațiu minim).

După obținerea acestora se va executa ștampila rotundă, antetul conform modelului pe care-l veți anexa, adaptat la denumirea teritoriului.

Dvs. urmează să vă fixați programul în funcție de cerințele de rentabilitate și funcționabilitate, număr de consultații, tratamente, etc...

Raportarea primară se va face trimestrial, la fel ca orice dispensar urban, rural sau de întreprindere.

Cabinetul medical astfel dotat va avea statut de cabinet medical de întreprindere, în cazul dvs. - cabinet al Organizației teritoriale PNȚCD Lugoj.

Cu cele mai colegiale și alese sentimente.

Dr. George Calab
Dr. Maria Vissarion

Poșta redacției

Mai mulți cititori ne-au sunat la redacție solicitând achiziționarea unor cărți editate de către Editura "Gândirea Românească". Îi informăm pe toți cei interesați că pot să-și procure cărțile dorite la standul care funcționează la sediul central al PNȚCD. Solicitanții din provincie sau din străinăutate se pot adresa dlui Dorin Vartolomei, la tel. 15.47.50.

"Dreptatea"

Invitație

Domnilor Senatori, conducerea partidului vă invită să luați parte la depunerea solemnă a "Proiectului de Lege privind urgentarea cercetării și descoperirii vinovțiilor din Decembrie 1989, Proiect de Lege inițiat de "Liga Studenților" pe care conducerea noastră a hotărât să-l sprijine.

Depunerea solemnă se va face miercuri 09.03.1994 ora 10.00 la Senatul României, în Saloul Verde.

În numele Președintelui C.Coposu Viorel Ochea, Șef Birou Senatorial

Comunicat

Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi că **Joi 10.03.1994, la ora 17, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, etaj 1, va vorbi Dl Dumitru Costin - Președintele B.N.S. pe tema: "PROBLEME ALE VIEȚII SINDICALE. RELAȚIA SINDICATE - PARTIDE."**

Președinte, Ion Lambru
Secretar general, Vlad Roșca

Închirieri

Ardelean, 37, cercetător, necăsătorit, caut locuință mobilată, telefon, central. 683.59.58.

Pierderi

Pierdut carte de muncă pe numele Istrate Dumitru, București.

Anunț

Anunțăm cititorilor ziarului nostru că se pot abona pe anul 1994, achitând contravaloarea numerelor astfel: 680 lei (4 ex. x 150+20 lei spezele postale); 2.210 lei pentru 3 luni (13 ex. x 150 lei+260 lei spezele postale); 4.420 lei pentru 6 luni; 8.840 lei pentru 12 luni.

Plata abonamentelor se face până la 25 ale lunii la redacția "Dreptății" din Calea Victoriei 133, sect. 1, București, completându-se cuponul de abonament din publicație și restituindu-l redacției noastre cu plata contravaloarelor de mai sus sau la oficiile poștale locale, având numărul din catalog: 2129/94.

Dreptatea

Secretar general de redacție:
MIRCEA VLAD
Șefi de departament:
DAN BĂNICĂ: informații
OVIDIU PĂTRĂȘCANU: poezie
ȘTEFAN CALJIGĂ: internațional
IOAN FRÂNCU: sport
Fotoreporter: PETER GHEORGHE
Grafică și machetare:
IOANA BERCU
Secretariat:
MIHAELA MANOLACHE
Finanțiar-contabilitate:
ECATERINA BUCĂ
Juridic:
GHEORGHE POPESCU
Departament publicitate și marketing:
MARIA CĂPĂȚĂNA
Documentare:
CONSTANTIN CEACU
Difuzare:
GHEORGHE DUMITRU
LIVIU DOBREANU
Curier:
LIMINIȚA DAMIAN
Correspondenți speciali:
SUA: SILVIA DUȚHEVICI
SUA și Canada:
ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL
Geneva, München:
STELIAN IONESCU
Tuttingen:
RADU PĂTĂRIĂGEANU
Correspondenți teritoriale:
SORIN GRECU - Cluj
VIRGIL COSMA - Iași
TOMA EDUARD DINU - Iași
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Brașov
MĂLIN DUMITRU - Alba
VASILE VASILICA - Alba
IONEL BOTEA - Caras-Severin
FLAVIUS BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCHU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
ADRIAN SIMEANU - Argeș
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiș
PANAIT STĂNESCU BELLU - Timiș
VICTOR PIETREANU - Teleorman
FLORIN CUCUREZEANU - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea
MICU DAN GRIG - Bihor
Redacția și administrația:
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
Tel: 650.41.25
Fax: 650.64.44
70 179 - București - sector 1
Cont virament nr. 4510501106
B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare
computerizată:
RL - Info Team:
Șefi tură calculator:
Mario Giotta,
Nicolae Margareta
Tiparul executat la
tipografia Societății "R".

680 lei
2210 lei
4420 lei
8840 lei

1 lună
3 luni
6 luni
12 luni

Numere.....
Prenume.....
Adresa.....
Cod poștal.....
Localitatea.....
Judetul.....

Redacția publicației "Dreptatea", Calea Victoriei 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25; fax: 650.64.44; Cont virament 4510501106 B.C.R. S.M.B. Suma de lei s-a deposedat cu chit, nr. mandat poștal nr. sau dispozitiv de plată nr.

CUPON DE ABONAMENT

De la totalitarismul comunist, la dictatura neocomunistă

Fiindcă, din lipsa de cultură politică și de discernământ critic, mulți comentatori și analiști politici confundă noțiunile de totalitarism și dictatură punând semnul egalității între ele, noi impunem riguros diferența de nuanță între cele două concepte politologice: totalitarismul înseamnă monopolul ideologic, având implicat necesar monopolul politic; dictatura înseamnă monopolul politic, fără însă a avea drept implicat necesar monopolul ideologic.

În acest sens, spre deplina lămurire a cititorilor, oferim două exemple semnificative din istoria contemporană a României:

În primul exemplu ni-l oferă hibrida guvernare antonesciana-legionară (6 Septembrie 1940 - 23 Ianuarie 1941). Generalul Ion Antonescu reprezenta dreapta politică, concepția sa despre Stat era dictatorială, autoritară, fără însă a atenta, câtuși de puțin, la libertatea conștiinței, a convingerilor ideologice ale cetățenilor români. Garda de Fier reprezenta extrema dreaptă politică, concepția sa despre Stat era totalitară, tocmai din cauza fundamentalismului ideologic al Legiunii. Această diferență de nuanță - însă esențială! - între Antonescu (dictatură) și totalitarism (Legiune) a determinat ruptura radicală din Ianuarie 1941. Spre șansa istorică a Statului Român, în urma rebeliunii legionare din 21-

23 Ianuarie 1941, Ion Antonescu, prin înlăturarea legionarilor de la putere, a salvat Statul Român de la prăbușire. Tot astfel, la 23 August 1944, Regele Mihai I a salvat Statul Român de la dispariția lui ca entitate politico-statală de sub cizma sovietică și ipso facto, transformarea României într-o gubernie proclamată republică sovietică.

Al doilea exemplu - și acesta ne interesează aici (căci ne doare, pătimim din cauza lui!) - ni-l oferă lovitura de stat neocomunistă (posterioră și suprapusă revoltei anticomuniste din 16-21 Decembrie 1989) din 22 Decembrie 1989. S-a prăbușit atunci comunismul ca sistem? Da și nu: da - s-a prăbușit ca ideologie totalitară; nu - s-a menținut ca

putere politică dictatorială. Din nefericire pentru România, la 22 Decembrie 1989 nu s-a trecut de la totalitarism la democrație (precum în toate țările foste comuniste din Centrul și Sud-Estul Europei), ci s-a trecut de la totalitarismul co-

munist al regimului Ceaușescu la dictatura neocomunistă a regimului Iliescu.

Vinovați conștienți de impasul istoric și politic de 5 ani încoace al României sunt Iliescu și aparatul de partid și de securitate pe care se sprijină; iar vinovații inconștienți (întrucât mîntal, manipulați, dezinformați) sunt românii majoritari care l-au votat pe Iliescu în rușinoasele zile de 20 mai 1990 și 11 octombrie 1992.

Dacă prin biruința Generalului Antonescu asupra Gărzii de Fier în Ianuarie 1941 s-a schimbat însăși esența regimului politic și conținutul puterii de Stat în România (să nu uităm că între 14 Septembrie 1940 - 23 Ianuarie 1941, Statul Român era Național-Legionar!), prin schimbarea regimului Ceaușescu cu regimul Iliescu nu s-a schimbat esența comunismului; menținerea Puterii cu prețul oricărui minciuni, violențe și crime în masă. Dacă între dictatură și totalitarism legionari

esențială a fost deosebirea, între tiranul bolșevic tipic, Ceaușescu, și dictatorul neobolșevic "original" Iliescu, esențială este asemănarea: setea de putere; amândoi bolșevici pur-sânge, leniniști-staliniști, nici unul nu concepe pierderea puterii decât o dată cu capul! Dementa agresivă a bolșevismului sovietic l-a determinat pe Ceaușescu să fie paranoic și criminal satanic, aidoma mentorului său, Stalin. Înfrângerea bolșevismului sovietic, jalnica lui agonie îl determină pe Iliescu să fie moderat, speriat, jalnic și dezarmat, aidoma mentorului său, perestroikistul Gorbaciov.

Așadar, comunismul este totalitarism, iar neocomunismul este dictatură. Fiindcă esența lor comună este criminală, fără scrupule - păstrarea puterii cu orice preț, prin orice mijloace - amândouă sunt la fel de rele, sunt Răul însuși.

Până când comuniștii nu vor fi înlăturați prin vot democratic de la putere și reduși la vulturile actuale ale PSM (3%), până când la guvernarea Statului Român nu vor alterna democrație liberală și țărăniști (ca în România monarhic-constituțională interbelică), până atunci nu va exista democrație în România! Bătălia Libertății împotriva Comunismului continuă pașnic, dar ferm!

Andrei-Iustin Hossu

Scepticul incurabil

Ideea de a considera Pentagonala - denumire recentă a unei mai vechi realități - drept o singură formațiune politică, sectorizată strategic, dar cu un centru de comandă unic, bine determinat, ar fi putut părea observatorului politic de mai an grosolană și, ori în esență ori în fapt, eronată.

Istoric cercetând însă evoluția Puterii în România, din momentul desprinderii de la sol a perechii Ceaușescu și până în zilele comunicatului prezidențial care a tras o linie sub activitățile lui Corneliu Vadim Tudor, intrăm în posesia câtorva judecăți focalizatoare greu, dacă nu imposibil, de contrazis. Cea dintâi vizează compoziția materialului uman care, în formal, încă, sub raport nominal, a ocupat ceea ce cu pudică ipocrizie s-a numit "vidul" politic din primele zile ale anului 1990. Atunci, opoziția democratică încă nu-și strigase catalogul, iar cetățenii despărțiți între ei prin chiar mecanismele tipice ale comunismului, se aflau în stare de eliberare, dar izolați.

Schisma dintre F.S.N. și F.D.S.N., privită cu suspiciune la început, limpeză substanțial componența și intențiile Puterii restante, către o restaurație cuprinzătoare, cu excluderea strictă a celor care, în trecutul regim, obstrucționaseră ureșul spre crește al actualilor conducători și, evident, a schismaticilor. Pe aceștia, dl Iliescu îi izgonise, folosind instrumentul său favorit, mânia clasici muncitoare, materializată în cetele de mineri oportuni îndrumate de agenți cu verificate state de serviciu secret. Immediata reazășare ce a urmat acestei prime schisme cu dare adânci, a creat tabelul actual al partidelor Puterii, cu aparența bine jucată a unei diversități de programe și a diferite situații pe axa stânga-dreapta, după preferințe, dar în totdeauna ridicând mâna la apelul Puterii, la nevoie strângând pumnul.

Această prea confortabilă împărțire a

sarcinilor a îngăduit Puterii să se manifeste simultan prin vocea între paranteze a dlui Adrian Năstase și prin răgetele nearticulate ale președintelui partidului România Mare, ambii, altfel, în admirabile relații de colegialitate, de convivialitate chiar, strângându-și magnetice mâinile și bucurându-se la vedere de fiecare succes realizat, scaun lângă scaun. Amânarea votării în Parlament a unor legi de cea mai mare urgență a fost, printre altele, opera acestui duet, secondat de altele, de asemenea mixte: Marțian Dan - Adrian Păunescu, Gavra - Dumitrescu etc, etc.

Cea de a doua schismă, ce ne găsește astăzi în calitate de martori cu mult mai experimentați decât cu doi-trei ani în urmă, lasă, aparent, Puterea descoperită în tocmai unghiul ei de atac, care este guvernul. A bătuț ceasul când se pune chestiunea unei guvernări minoritare, o aberație în împrejurarea foarte cunoscută a năravului fără leac al aceleiași Puteri de a nu-și ține făgăduielile.

În mod sigur, guvernul Văcăroiu nu se află numaidecât lipsit de sprijinul parlamentar al partidelor aferente, în ciuda faptului că C.V. Tudor va fi silit o vreme să-și măsoare vorbele, iar liderii P.U.N.R. să-și mângâie cu degetele rășchirate frunțile mai departe nenăscunute cu laurii cununilor ministeriale. Lozincă de acum sună lapidar: cu guvernul, dar nu și pentru P.D.S.R. Pentru contra, cum s-ar zice!

Va dura anomalia aceasta, alimentată de masiva restaurație ce dă fiecăru "fost" o satisfacție palpabilă și viile speranțe ale unei viitoare splendori fără sfârșit? Are cohorta de noi îmbogățiți destui scutieri ca să apere tarapanaua Puterii, cu sau fără Pentagonala și mai e vreme, mai sunt mijloace de a plăti pretorienii, câte doi de fiecare ușă?

Răspunsul aparține în întregime opoziției democratice.

Barbu Cioculescu

O avalanșă de speculații, dar o singură certitudine: președintele Iliescu și PDSR-ul vor să-și păstreze toată puterea și toate privilegiile

Recent, unul din liderii partidului majoritar - care ne-a rugat să-i păstrăm anonimul - se declara de acord cu ideea că PRM nu rezistă decât prin persoana președintelui său. Ca o dată cu foarte apropiata cădere a lui Vadim Tudor, PRM se va destrăma. Că PUNR va avea aceeași soartă, deoarece liderii săi au gafat prea mult până acum. Că un partid scrisor PSM, de a cărui ascensiune și PDSR-ul se teme. Că din acest punct de vedere, nu sunt de dorit alegeri anticipate.

Că să întărească ultimele două idei, PDSR practică o întocxicare subtilă. Astfel, membrii săi mai răsăm comunică "strict confidențial", în stânga și în dreapta, că președintele Iliescu a afirmat, vizându-l în primul rând pe domnul Dan Marțian, că întoarcerea la comunism și la structurile totalitare este imposibilă. Pe de altă parte, tot mai insistenț se vorbește de o apropiere a liderului pedeserist de PSM. Și, în fine, pentru o "culme" a subtilității, mesajele dlui Marțian pentru deputații opoziției sunt transmise printr-un deputat PRM.

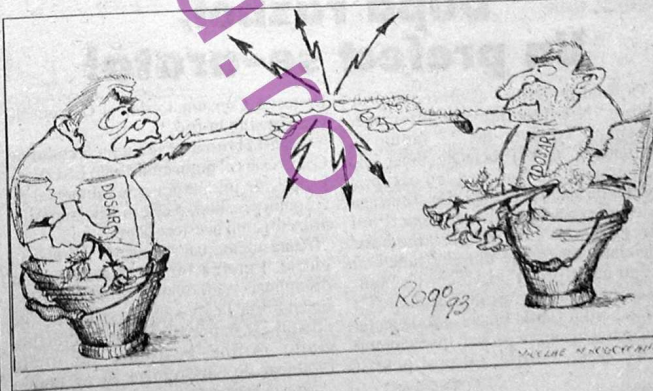
Bref, ceea ce se caută a fi implantat în creierul românului e că nici PDSR, nici CDR

n-ar avea de câștigat din organizarea unor alegeri anticipate. Singurul care ar ieși în avantaj ar fi PSM, pe fondul cooptării din rândurile lui a unui grup de parlamentari PDSR, PRM și PUNR. Mai mult decât atât, PSM va fi în postura în care va avea puterea de a inclina balanța politică după propria-i poftă, deoarece PDSR și CDR ar obține la vot un număr egal de procente.

În realitate, situația este cu totul alta. Destrămarea celor două partide extremiste va conduce la întărirea rândurilor pedeseriste. PSM nu va șantaja niciodată PDSR-ul, atât datorită similitudinii de interese cât și prieteniei trănice Iliescu - Verdeț. Cât despre alegerile anticipate, trebuie să fim de acord că pot fi întodeauna "prelucrate", iar faptul că la nivel de afirmații alegerile nu sunt dorite, ne face să ne gândim exact la varianta opusă.

Sigur, situația este deocamdată confuză, dl Iliescu pendulează între negocieri și alegeri anticipate, dar un singur lucru este foarte clar: indiferent de situația internă sau de presiunile internaționale, d-șă vrea Puterea. Cât mai multă vreme.

Ovidiu Patrășcanu

Accelerația reformei și piciorul de pe frână

În lumea modernă se folosește calculatorul electronic pentru analiza de conținut a unui text, evidențindu-se - funcție de frecvența anumitor cuvinte - gândurile ce stau în spatele vorbelor. În luna octombrie 1992, când guvernul Stoilovan și-a prezentat raportul privind rezultatele obținute în perioada de guvernare - în fața Senatului nou ales - în lumea mea de cuvânt am arătat că, fără a recurge la calculator, se poate constata cu ușurință lipsa cu desăvârșire din text a două cuvinte: PRIVATIZARE și CREDIBILITATE.

Acum, după mai bine de un an de guvernare a echipei Văcăroiu, consecințele negative ale bilanțului sunt, în principal, tot pe seama ritmului lent al privatizării și înrăutățirii gradului de credibilitate externă și internă a guvernanților.

Intr-adevăr, la TV5 (Radioteleviziunea Francofonă), duminică 9 ianuarie 1994, ministrul culturii, Marin Sorescu a fost confruntat cu întrebarea privind eliberarea, după numai 4 ani, a șefului celebrei Securității a lui Ceaușescu, precum și cu imagini ale copiilor străzii drogându-se cu aerul în stațiile de metrou. Scăderea dramatică a nivelului de trai, inflația, șomajul și parițarea actuală a leului constituie indicatori sintetici care ilustrează fără posibilitate de tăgădat eșecul guvernului Văcăroiu și prăbușirea și mai accentuată a credibilității politice și economice, interne și externe a României.

Dacă Silviu Brucan spunea că ar fi nevoie de circa două decenii pentru schimbarea

mentalității electoratului în România, realitatea guvernării de după alegerile din septembrie 1992 dovedește că ceea ce nu s-a schimbat până azi este mentalitatea guvernanților noștri, ca și a aceluiași vechi aparat administrativ al țării care perpetuează felul de a gândi al guvernelor și al executanților din era totalitarismului comunist în România, caracterizat prin birocrație și corupție.

Recent, occidentul a acordat totuși un nou credit moral, politic și economic României, deși nemeritat după îrosirea creditului urias dobândit imediat după revoluția din decembrie 1989 și risipit cu maximă lipsă de inteligență de guvernanții țării noastre.

Ultima deschidere față de România o

constituie, fără îndoială, faptul că s-a convenit cu Fondul Monetar Internațional textul unei "Scrisori de intenție" și al "MEMORANDUMULUI privind politica economică a Guvernului României pentru anii 1994-1995".

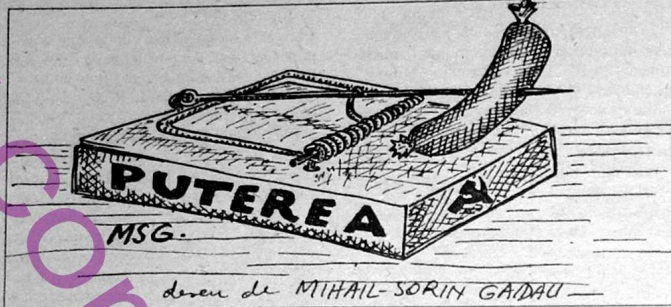
Lipsește însă din programul de guvernare care trebuie să-l susțină prevederi absolute necesare care să constituie cadrul legal de natură a determina schimbarea de mentalitate a liderilor politici ca și a aparatului de stat și astfel asigurarea condițiilor pentru a crea, pe termen lung, avuția națională. Statisticile economice mondiale dovedesc că întreprinderile mici și mijlocii particulare, de producție sunt cele care creează cele mai multe

locuri de muncă și contribuie, în proporția cea mai mare, la constituirea Produsului Intern Brut.

Cum își încheie guvernarea actuală că vor "stabiliza economia și vor putea crea condiții pentru realizarea unei creșteri durabile", punând accentul în continuare pe majorarea impozitelor și întărirea acțiunilor punitive și control, în loc să mute accentul pe stimularea și motivarea oamenilor, din străinătate și în țară, să investească capital financiar, material și uman în dezvoltarea economică de piață privată și promovarea democrației liberale. Fără a ridica piciorul de pe frână și a-l pune pe accelerația reformei spre capitalism cu libertate umană, România va rămâne tot codăcită plutonul țărilor postcomuniste. Socialismul și fața umană vrea să împartă bogăția când, de fapt, a ajuns la fundul sacului, în timp ce capitalismul cu fața umană creează bogăția astfel că fiecărui individ îi revine o felie ce stă mai mare, cu cât avuția națională e mai mare.

Perpetuarea lipsei de claritate, a confuziei și ambiguității obiectivelor reale ale reformei caracteristică guvernului Iliescu-Văcăroiu, remaniat sau nu, are semnificația unei vitabilități falimentului, prin incapacitatea de a scoate țara din impas, depășind ezitățiile și tergiversările cu iz conservator datorate amestecului vinovat de ignoranță și rea credință.

Adrian D.P. Nesculescu
Senat

Mare-i grădina statisticii, Doamne!

"Bugetul României pe anul 1993 a fost un buget foarte bun". Se cunoaște însă - noi cu toții o știm - că acesta a fost rectificat de trei ori, "ultima" oară cu puțin înainte de sfârșitul anului. Și acum, încă o dată, în luna martie, pentru anul trecut. Pe de altă parte capitole ale sale, însumând cifre substanțiale, au rămas necunoscute până acum, chiar parlamentarilor! Fără să mai vorbim de unele alocări cu totul necorespunzătoare. Atunci cui îi aparține afirmația dintre ghilimele? O să vă surprindă, dar ea nu izvorăște de la vreunul din membrii guvernului Văcăroiu. Și nici de la vreun parlamentar sau simpatizant pedeserist.

Ea provine de la șeful misiunii în România a Fondului Monetar Internațional, dl Maxwell Watson!!

Mai departe, dsa remarcă scăderea diferenței între cele două cursuri valutare, afirmând că de la 2.000 lei dolarul a ajuns la 1.700.

Iar pentru a încheia în apoteoză susține că inflația a scăzut și ea de la 14% la 7%, iar acum navighează în jurul lui 5%.

Pare greu să dai crezare acestor afirmații difuzate de mediile oficiale. Mai avem un exemplu recent în care din iuteală - de traducere - s-a ajuns de la scăderea impozitelor la majorarea lor. Este vorba de versiunea prezentată în Parlament a Memorandumului, în care albul este transformat în negru. Dacă, însă, le luăm drept bune, nu putem decât să ne manifestăm surprinderea. Nemărginita surprindere. Fiindcă dl Watson se afla în momentul declarațiilor în România. Inseamnă deci că a tras concluziile dorite din statisticile ce i-au fost prezentate. Parcă știm noi câte ceva despre asemenea statistici. Ceea ce dsa nu știe (!). Dar culmea este că tot mediile oficiale ne-au redat declarația dlui Alexandru Radocea, președintele Comisiei Naționale de Statistică - confirmată și la conferința de presă a instituției, că "inflația cunoaște o curbă ascendentă, ridicându-se momentan la...11%".

În asemenea condiții Guvernul își poate permite orice.

Ioan Frâncu

GALAȚI: Scandalul jocurilor de întrajutorare După război, Un prefect se-arată!

Ordinul nr.7/1994 al prefectului de Galați, Nicolae Beaurau, interzice, începând cu data de 27 ianuarie, "înființarea" de noi societăți comerciale de întrajutorare bănească, cu excepția caselor de ajutor reciproc. "De asemenea este interzisă Registrului Comerțului înregistrarea unor filiale ale unor societăți comerciale din alte județe și având acest profil". Evident că "sunt însărcinate cu ducerea la îndeplinire" a acestui ordin Garda Financiară, Direcția de Control Financiar de Stat, Inspectoratul Județean de Poliție, Oficiul pentru

Protecția Consumatorilor și Camera de Comerț și Industrie.

Această bruscă trezire a prefectului de Galați este cel puțin amuzantă! La Galați, jocurile de întrajutorare au falimentat de cel puțin șase luni, și este practic imposibil prozelitismul acestora acum.

Atâta vreme cât "jocurile" au fost în glorie. Puterea locală și-a consumat disciplinată "carboxinele" tranziției, fiind insensibilă la ipostazele gălățene ale acestui jaf național. Acum, Prefectura emite ordine postume, iar toate organismele "însărcinate cu..." umplu

Sute de milioane de lei așteaptă să fie preluați la bugetul public

Sunați deșteptarea, domnule ministru!

Reforma economică își continuă mersul triumfal, însoțită ca o umbră de sora ei geamănă, deteriorarea nivelului de trai al populației.

Anii de tranziție sunt suportați cu credința că la capătul drumului ne va fi mai bine.

Politicienii guvernanți ne folosesc drept cobai pentru experimente savante ori pământestii. Societatea, în întregul său ori sectorial, scârțâie din toate încheieturile.

În vătămantul, cultura, sănătatea, pensionarii, șomerii, salariații cu venituri mici, copiii vițegi ai "occidentalizării" noastre privesc deznădăjduiți spre bugetul țării, așteptând fără speranțe satisfacerea unor cerințe minimale ale unui trai civilizat.

Lipsa resurselor financiare este motivația perpetuă a celor ce ne conduc, pentru necazurile abătute asupra noastră.

Am acceptat cu stoicism și răbdare, timp de patru ani, dar credem că este cazul să ne oferim și soluții în loc de motive, domnilor!

Ca simpli alegători, care v-am admirat elocința în campania electorală, vă invităm să vă intrați în atribuțiunile, stimați funcționari publici! Într-adevăr, resursele financiare sunt limitate, dar ce faceți ca ele să fie bine gospodărite ori chiar să crească?

Un sondaj efectuat la unitățile de politie relevă că depozitele acestora sunt pur și simplu sufocate de bunuri în valoare de sute de milioane de lei, confiscate de la cei care înalcă prevederile legale.

Hotărârile Guvernului stipulează că valorificarea acestora se face de către Direcțiile Generale ale Finanțelor Publice, iar sumele obținute se constituie în venitul ale bugetului administrației centrale de stat.

De aproape doi ani, instituțiile statului abilitate prin lege, nu au organizat licitații publice pentru valorificarea bunurilor de folosință îndelungată, a produselor electrotehnice, a blănușilor și confecțiilor din piele, acestea deprecindu-se în spațiile improprii în care sunt depozitate.

Domnule ministru al finanțelor, sunați deșteptarea pentru subalternii dumneavoastră, sute de milioane de lei așteaptă să fie preluate la bugetul statului, însă funcționarii publici, remunerați pentru aceasta, dorm în post!

"Dumnezeu îți dă, dar nu îți bagă și în traistă", spune un înțelept proverb românesc, iar zicala "omul potrivit la locul potrivit" este valabilă și pentru salariații publici. Dacă danșii, ocupați cu firmele și magazinele personale nu au timp să se îndeplinească atribuțiunile publice, lasă-ți la vatră! (G.M.)

paginile ziarelor gălățene cu interviuri, declarații, comentarii în care, la fel de postum, "iau poziție".

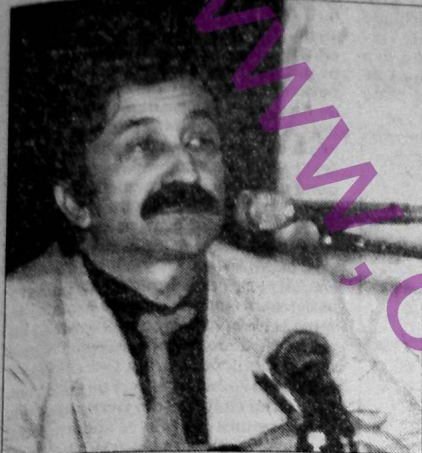
Această succesiune a pozițiilor oficiale, și oficioase, confirmă ipoteza că jocurile de întrajutorare au constituit rețeaua națională, și semificială, de spălare a banilor negri.

Dacă nu a fost supervizată, ceea ce ar fi greu de crezut, această metodă a fost cel puțin preluată din mers, și unanim acceptată, în virtutea intereselor clientelei de partid și de stat.

Ticu Ciubotaru

La ultima conferință a Organizației Muncitorești Centrale, un invitat de marcă: ziaristul Petre Mihai Băcanu

Invitatul obișnuitei reuniuni săptămânale a Organizației Muncitorești Centrale a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat a fost bine cunoscutul publicist **Petre Mihai Băcanu**, directorul ziarului România Liberă, care

desigur nu mai are nevoie de nici o prezentare. De aceea, dl **Ion Lambru** președintele O.M.C., care a deschis ședința nu a făcut decât să-l anunțe și asistența, extrem de numeroasă, l-a primit cu deosebită căldură. La cererea unanimă d-sa nu a mai expus o temă anume, întâlnirea desfășurându-se sub forma unui dialog cu întrebări și răspunsuri și comentariile adecvate.

În felul acesta au fost trecute în revistă o foarte largă arie de aspecte din primele zile ale "Revoluției", până la cele mai recente fapte de corupție, probleme sociale, politice și economice, lupta pentru putere a actualilor guvernanți și metodele lor, poziția României și imaginea ei atât în exterior cât și în interior.

Cu promptitudine și cu vervă președintele Societății "R" a răspuns tuturor chestiunilor ce i-au fost puse, punctând nu numai gafele și provocările celor instalați prin metode cunoscute în fruntea treburilor, începând cu președintele emanat, dar și greșelile sau naivitățile Opoziției, care trebuie să-și revizuiască pe undeva și strategia, dar și căile de apune.

Nu se pot reda în cuprinsul unui articol de ziar nici pe departe toate ideile sau chiar toate detaliile majore ale unor dezbateri ce s-au prelungit cu mult peste durata obișnuită. Nu vom încerca deci să facem asta, ci ne vom mulțumi să subliniem succesul cu totul deosebit al întâlnirii cu dl **Petre Mihai Băcanu** și interminabile aplauze cu care a fost salutați meheceera ei. Toți cei prezenți ar fi dorit ca întâlnirea să nu se mai termine.

F. IOAN

Primăria și-a propus să scoată Capitala de sub gunoacie

În ciuda faptului că, până-n prezent, Primăriei Capitalei nu i-a fost repartizat bugetul pentru anul în curs, ea și-a propus, potrivit dlui viceprimar **Iulian Crețu**, "să scoată Bucureștiul de sub gunoacie, să demonstreze cum ar trebui întreținute străzile sale, să facă din parcurile acestuia ceea ce au fost ele altădată, să-l lumineze până la marginile lui", fiind convins că se pot îndeplini aceste inițiative salutare, atât de necesare de altfel, pentru urbea de pe malurile Dâmboviței. Totodată, s-a hotărât aplicarea "unor amenzi foarte dure celor care nu iubesc curățenia".

Desigur, aceste câteva măsuri esențiale, preconizate a fi puse în practică cât mai repede, nu rezolvă toate problemele cu care se confruntă Capitala României, ca și primăria ei, cu atât mai mult cu cât orice intenție a acesteia din urmă se izbește de lipsa banilor, dar și de perpetuarea unor acte normative ceausiste și chiar mai vechi, ori de calitatea nesatisfăcătoare a celor emise după decembrie '89. Pe de altă parte, nici aparatul birocratic al primăriei n-a fost primenit decât "într-o mică măsură, deoarece angrenajul relațiilor e încă foarte puternic", fapt ce determină și existența unor cazuri de corupție în rândul personalului instituției. Atât cât permite legea, împotriva celor vinovați s-au luat "măsuri drastice" și "nimeni n-a fost iertat", conchide dl **Iulian Crețu**, viceprimarul țăranist al Capitalei, manifestându-și convingerea că bucureștenii îl respectă și-i sunt alături în efortul deloc ușor de a le face zilele mai frumoase și viața mai ușoară.

ADRIAN SIMEANU

Di Tica Gheorghe (P.N.Ț.C.D.) - noul primar al comunei Giubega din județul Dolj

În urma celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor locale din comuna Giubega, județul Dolj, din 20.02.1994, pentru funcția de primar, dl **TICA GHEORGHE**, candidat din partea C.D.R. (P.N.Ț.C.D.), a câștigat detașat. Ceea ce trebuie remarcat este faptul că peste 94% din totalul

voturilor valabil exprimate - din satul Galicenița (secția de votare nr.3) - au aparținut Convenției Democratice.

Alegerile au decurs între limitele bunului simț și în spiritul dreptății, cu o singură excepție, care se numește **Nicola Ionel** din comuna Giubega,

sanționat prompt de către plt. **Chiliman Ionel** cu 10.000 lei, conform legii 60, litera k, pentru tulburări provocate în secția de votare. Am fost fericiți să întâlnesc polițiști cu adevărat profesioniști ale căror nume merită scrise cu majuscule: plt. **NECULĂȚĂ NICOLAE**, șef de post al comunei Giubega, și plt.

ȘTIRBU FLOREA, ajutorul acestuia.

Președinte al circumscripției de votare a fost dl **Judecător BADEA ION**, care s-a dovedit a fi de o imparțialitate, desăvârșită.

CONSTANTIN ILIE

Liceul IULIU MANIU din Arad

Aradul, oraș care la ultimele alegeri s-a pronunțat pentru Convenția Democrată din România, găzduiește un liceu industrial, cel mai mare liceu din oraș, care de curând se numește **Iuliu Maniu**. Ilustrul fruntaș național-țăranist este iubit și respectat de elevii acestui liceu, de profesorii și inginerii care le sunt dascăli.

Ca expresie a respectului pentru marele patriot și om politic român, edilii au hotărât ca liceul situat pe Bdul **Iuliu Maniu** să poarte numele fruntașului național țăranist.

Dorim și noi ca Dumnezeu să le ajute cadrelor didactice și elevilor din acest liceu educațional din Arad.

ing. TUDORAN GHEORGHE

Simpozion Iuliu Maniu la Tulcea

În dimineața zilei de 26 februarie, a.c., la Tulcea, în cocheta sală de audii a Casei Cărtii, a avut loc simpozionul "IULIU MANIU, personalitate politică de talie europeană", organizat de comitetul județean al P.N.Ț.C.D.

Au participat istorici, oameni politici locali din C.D.R. și P.D., reprezentanți ai presei scrise și ai posturilor locale de radio și televiziune.

Au fost prezentate patru comunicări privind activitatea politică și viziunea profetică europeană a marelui patriot și om de stat.

Luările de cuvânt, care au urmat, au evidențiat tinuta științifică a simpozionului, recomandându-se ca astfel de manifestări să fie cât mai dese.

IOAN GAVRILA

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT
Organizația Județeană TULCEA

SYMPOSION

IULIU MANIU
PERSONALITATE POLITICĂ DE
TALIE EUROPEANĂ

FEBRUARIE 1994
TULCEA

Parlamentari englezi în vizită la momârlanii din Valea Jiului

La sfârșitul lunii februarie a.c., Valea Jiului a fost gazda unei delegații engleze conduse de dna **Joan Hall**. Domnia sa este membră a Parlamentului britanic din partea Partidului Conservator. Invitația a aparținut dlui senator **Tiberiu Vladislav** și filialei locale a P.N.Ț. - C.D. (președinte dl **Pompiliu Prip**). Cu această ocazie au fost vizitate filialele din **Petrila**, **Petroșani**, **Vulcan** și **Lricani**. Delegația a fost primită la conducerea administrației publice locale din **Petroșani**. La școala generală nr.1, oaspeții au vizitat o clasă cu predare în limba engleză. Domniile lor au fost foarte plăcut

surprinse de nivelul atins de școlarii români. Punctul de maxim interes, ne-a relatat dl avocat **Pompiliu Prip**. l-a constituit întâlnirea între parlamentarii Albionului și momârlanii din **Jieț-Petrila**. Englezii au vizitat gospodăriile unor oameni aflați într-o zonă de unde Ceaușescu voia să extragă cărbune prin exploatare de la suprafață. O bună parte din sat a fost rasă de buldozere. Apoi excavatoarele au săpat o groapă de unde, până în '89, s-a scos un cărbune de o foarte slabă putere calorică. Astăzi acolo nu se mai exploatează cărbune iar țăranii încearcă, pe terenul care le-a mai rămas, să facă

agricultură. Membrii mareații ai partidului din zonă au reținut la masă pe ilustrii oaspeți londonezi. Parlamentarii au apreciat cum se cuvine tradiționalele bucate ale porcului autohton și țuica de nobilă extracție locală. Seara târziu, oaspeții s-au îndreptat spre **Târș-Jiu**. Primirea făcută de oamenii Văii parlamentarilor englezi a mai atenuat impresia celor de peste canalul Mănecii că la București se observă puternice accente comuniste. Imaginea este made in Cotroceni.

MIHAI BARBU

Oaspeți din Marea Britanie la Râmnicul Sărat

La sfârșitul lunii februarie s-a aflat la **Râmnicul Sărat**, la sediul filialei P.N.Ț.C.D., dna **Judith Auckworth**, sosită cu scopul de a aduce un sprijin organizației de partid din localitate. Domnia sa este membră a Partidului Conservator din Marea Britanie și s-a deplasat în țara noastră pentru a împărtăși din experiența partidului de guvernământ din Anglia. Dna **Judith Auckworth** a fost însoțită de dl deputat **Doru Ionescu** din partea conducerii centrale a P.N.Ț.C.D. La întâlnire au luat parte membrii conducerii organizației locale, alți membri ai acesteia ca și un mare număr de membri ai organizației Partidului Național Țărănesc Creștin-Democrat din **Buzău**. Reprezentanta P.C. venită de peste Canalul Mănecii s-a bucurat de ospitalitatea recunoscută a românilor și a fost înconjurată cu multă căldură. (I.F.)

Intervenție în Senatul României

Intervenția mea și întrebările mele au fost anunțate de joi și am solicitat prezenta Ministrului de Interne. Este prezent un reprezentant al Ministerului de Interne.

Preocuparea mea care a fost cunoscută de dumneavoastră încă din luna octombrie 1992, cu prilejul validării alegerii senatorilor, cu privire la respectarea "drepturilor omului" și a "principiilor democratice" începe să se dovedească temeinică și să fie recunoscută chiar de cei care și-au permis să ironizeze atunci, această preocupare.

În această ordine de idei sunt două categorii de probleme absolut îngrijorătoare care s-au petrecut recent.

Este vorba de eliminarea a doi ziariști. Cea de a patra putere în stat PRESA este singura pe care și noi în interior, cât și cei din afară, au recunoscut-o ca o realitate indiscutabilă în România postdecembristă. Și totuși, se observă că, ziaristul Andrei Nicolae din Craiova, dintr-un "exces de zel" al poliției locale sau dintr-un "abuz" (întrebunțez cuvintele din presă), a fost arestat și pe urmă eliberat, făcându-se și ridicol acest exces de zel, căci cel vizat nici nu s-a considerat vizat și pe bună dreptate.

Al doilea caz, ceva mai subtil (se vede că am învățat să lucrăm și mai subtil), nu așa ca în stilul comunist prin arestare, este eliminarea lui Ilie Șerbănescu. Eliminarea lui Ilie Șerbănescu este calificată în jurnale drept "o victimă a presiunilor urtase și oculte", iar el personal, în interviul pe care-l da, califică: "Îndepărtarea mea este rezultatul unor presiuni politice". Deci, iată că avem tot felul de mijloace, prin care să ne minăm credibilitatea internă și externă cu privire la reala dorință de a pune în practică principiile democratice.

În legătură cu cazul Andrei Nicolae, aș vrea să-mi răspundă Ministrul de Interne, ce sancțiuni a dat pentru că să nu se repete asemenea situații și dacă poate să-mi explice de ce tocmai acolo, la Dolj, s-a născut primul caz de arestare a unui ziarist în România democratică.

În legătură cu cel de al doilea caz, ziaristul Ilie Șerbănescu, este iarăși plin de semnificație faptul că unul dintre cei mai buni comentatori ai fenomenului românesc al tranziției economice, care a dovedit un profesionalism necontestat de nimeni, este silit să demisioneze prin niște presiuni oculte. Cred că tot Ministrul de Interne este cel care trebuie să răspundă și la această întrebare. Dacă mă înșel, o să-mi fac autocritica.

Adrian-Dumitru Popescu Necșești
Senator

Colegul AUREL PERVA a plecat dintre noi. "Dreptatea" se alătură doliului breslei ziaristilor și adresează condoleanțe familiei îndurerate. Dumnezeu să-l odihnească!

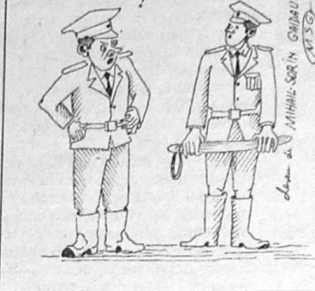

... "Ameteli" ... de primăvară!

Scapat din iarnă cu coceni, guvernul Văcaroiu ar trebui să aducă multumiri Tatălui Ceresc c-a ajuns în primăvară, cățarat și proptit bine de crenguța celor trei trandafiri. Ținând seama că ne-am "implementat" și-n postul mare, de-acum numai stevia, loboda și urzicutele vor fi salvarea poporului român! Emisiunea "Viața satului" ni-i aduce pe țărani pe micul ecran: incurcători și nemulțumiri. Eu, care am o "țineră de minte" de ardelean, nu-l pot uita și pace, pe dl Gh. Scriciu, mare ștab în Ministerul Agriculturii, cum îi asigură pe țărani, cu vreo doi ani în urmă, că "pot sta liniștiți, (se referea la Legea fondului funciar) că la toamnă, totul va fi bine și vor putea închina o cupă de șampanie!" Că domnia sa era "mare specialist" în probleme agrare s-a dovedit pe moment. Deprins fiind cu șampania la onor Ministerul Agriculturii, a uitat sau nici măcar n-a știut că țaranul le are cu "molanul"! Iar în privința faimoasei legi, viața a demonstrat-o din plin în următorii ani! Chichitele ei fiind așa de bine ascuse, încât au adus țărani în pragul unei răscoale! Ceea ce se poate mai bine constata din presa scrisă decât de pe micul ecran, unde, mai în toamnă, dna Aurelia Tescau, aducea în prim plan necazurile țăranilor din BOLOTESTI jud. Yrancea, într-o zguduitoare anchetă. Dar cine să audă, când puterea nu răspunde decât la geamuri și uși sparte? Drept pentru care, zilele trecute, au venit la București, la Senatul României vreo 50 de țărani să-și spună păsul și să le afle țara durerea. Că evenimentele petrecute în comună cu scutierii și jandarmii și poliție și grenade lacrimogene, au stat în "ceață" și "actualitățile" nu le-au putut filma, e altă poveste. La fel ca la Săpânța,

ține de "politica" renumitului "L" din coada renumitei instituții. Ba, spre liniștea noastră s-a dat chiar o știre cum că în comuna yranceană "s-a rezolvat problema!" Ce n-ar trebui să uite onoratele oficialități trandafirii, oriunde s-ar afla, e că țărani mai țin minte versurile lui George Coșbuc... "să nu dea Dumnezeu cel sfânt!"... Și cum nu-i de stat cu mâinile în sân, când dau peste

UN EROU ARESTAT DE POLIȚIE ESTE DIN PUNCT DE VEDERE LEGAL, UN INFRACTOR

agricultură "ametelele" de primăvară, a ieșit și președintele Ilie Iliescu... la arat! în cadrul unei ședințe lărgite a Ministerului Agriculturii cu factorii din județe. Să se știe că un "revoluționar de meserie" se pricepe la orice! Drept pentru care i-a sfătuit pe țărani să nu țină seama de titlurile de proprietate (care nu se vor da nici până-n anul 2000!) că și adevărurile de punere în posesie "e bune!" Așa că să se apuce de treabă că mai sunt și alte "amendamente" ale Legii

18, ce vor duce spre victoria privatizării la gramadă. Visul de "aur" al realului de care nu se poate vindeca pace bună! • "Ameteli de primăvară" asta-i diagnosticul pe care mi l-a pus medicul, îi spune o doamnă în vară altelea, așteptând la coadă la lapte. Câtă tristă realitate m-am întâlnit și nevăzută a sărăciei", excelent realizată pe micul ecran, în cadrul anchetei și de dna Dana Deac. Bine documentată, bine argumentată, bine ilustrată, a fost "oglinză" a vieții noastre pornită spre sălbatică economie de piață. Invităm oameni politici, economiști, sociologi, ne-am vorbit despre cauzele sărăciei noastre la modul concret sau "scăldat" precum dl Dorel Mustățe, Secretar de stat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Spre "impăcarea" noastră sufletească domnia sa argumenta că lume sărăcia cât și șomajul există la pasul. Nu suntem noi o excepție. Numai că "excepția" noastră a fost subliniată într-o altă emisiune, în care un tânăr rom "repatriat cu forța" din Germania, unde fugise, spunea că acolo, cu ajutorul social pe care-l primea putea trăi bine! Fără comentarii! Doar intervenția dlui Mircea Ciomara care atrăgea atenția că mergând pe actuala linie a guvernului vom avea "marea" șansă ca abia în anul 2005 să ajungem la nivelul anului de grație 1989! • Astimp PDSR-ul, partidul de guvernământ, dorind să scoată țara din criză, o ține într-un șir nesfârșit de "dialoguri viabile" cu celelalte partide, având mare grijă să nu-i scape din mână crenguța cu trei trandafiri. "Dialoguri viabile" zicea dl Năstase! ... Așa! • "Ameteli" de primăvară!

Rodica Rădu

Totalitarismul Televiziunii Române de stat

Este evidentă și din ce în ce mai dureroasă pentru țară strădania furibundă a Partidului Demagogiei Sociale din România de a restaura totalitarismul. Și se folosește de toate mijloacele care îi stau la îndemână: încetinirea, dacă nu chiar stoparea reformei - doar formal declarată - înlocuirea în funcții de conducere a tuturor celor care nu se alătură PDSR-ului, încercarea de surclasare și chiar anihilare a opoziției democratice, obstructionarea presei libere prin tot felul de șicane și chiar violențe; încercarea de limitare a libertății de exprimare prin tendința de a se promulga o lege a presei, ori de modificare a unor articole ale Codului Penal având același scop, ca și prin acțiuni de intimidare, corupere și divizare a mișcării sindicale, etc.

În viziunea aceasta totalitară se urmărește ca opoziția să accepte politica nefastă a guvernului, să nu-l mai critice, presa independentă să amutească, iar sindicatele și societatea civilă, în general, să renunțe la orice revendicare, la orice pretenție de mai bine.

Dar cea mai teribilă luptă o duce PDSR-ul pentru menținerea totalitarismului în cadrul televiziunii zise naționale, care îi este complet subordonată. Acest extraordinar mijloc modern de informare și comunicare a devenit o pură unealtă propagandistică de manipulare și influențare a opiniei publice prin minciună și dezinformare și nu poate fi lasat de Putere să acționeze obiectiv, independent, pentru că ar trebui să se lipsească de arma ei cea mai eficientă prin care își asigură în mod fraudulos stabilitatea, așa de precară.

Teama furibundă a emanațiilor de a

pierde controlul asupra televiziunii i-a determinat să depună în Camera surprinzătoare și stupida listă de amendamente retrograde asupra proiectului de lege privind audio-vizualul.

Concomitent televiziunea care, așa cum încă se mai strigă în stradă "a mințit poporul cu televizorul" continuă modul său totalitar de lucru atât cu colaboratorii proprii, cât și față de posturile independente de televiziune, sfidând mai ales opinia publică democratică internă și internațională, care nu poate concepe existența unei televiziuni unice, monopoliste de stat.

Cum își permite, deci, televiziunea română de stat să nesocotească toate aceste reglementări și să șicaneze puțințele posturi independente de televiziune, particulare, care funcționează astfel cu mari dificultăți, în România?

Televiziunea SOTI a apărut în urma sacrificiului pe care l-au făcut câțiva greviști ai foamei în Piața Universității în primăvara anului 1990 și a cererii insistente a opoziției și a societății civile românești. Strădaniile incununate de succes ale unor entuziaști sunt permanent și sistematic bruiate de televiziunea oficială aservită Puterii care încearcă prin orice mijloace să monopolizeze și canalul 2 (pe care transmit posturile de CNA) și care canal nu-i aparține de drept.

SOTI este șicanată de către TVR prin nerespectarea orarului, abuzând în cadrul "Programului 2" de timpuri de emisie, decalând accesul SOTI pe post de la ora 23 la ora 24, dar de multe ori nerespectând nici această oră și încalcând astfel decizia Comisiei Naționale a Audiovizualului.

În ultimul timp TVR duce o tenace campanie de monopolizare integrală a canalului tehnic 2 (care ar trebui de altfel să fie rapid extins asupra teritoriului întregii țări) de

transmisie t.v. cu tendința vădită de a determina desființarea posturilor t.v. independente. Ceea ce reprezintă un grav atentat la libertatea de exprimare și informare obiectivă a cetățeanului, care pune în pericol potențial și relațiile României cu lumea democratică internațională abia înfrupte.

Asupra programelor tendențioase, unilaterale de factură monopolist-totalitară (cu unele notabile, dar rare excepții) aprecierea unor largi segmente ale populației este deplorabilă.

Motiv pentru care mulți cetățeni apelează la emisiunile posturilor independente străine, abandonând parțial, dacă nu chiar total, vizionarea programelor TVR.

Și își pun pe bună dreptate întrebarea, de ce sunt obligați să mai fie abonați la acest post de televiziune, care nu-i satisfac?

De altfel, este nedrept și absolut inechitabil, ca în timp ce posturile independente de televiziune se autofinanțează, postul de stat TVR să cumuleze integral veniturile rezultate din abonamentele t.v. plătite obligatoriu de toți cetățenii (care dispun de tele-receptoare), dar care în mare măsură nu beneficiază de "serviciile" acestui post.

Ar fi două soluții echitabile: fie ca veniturile rezultate din abonamente să fie împărțite proporțional între toate posturile t.v. existente, fie ca aceste abonamente să fie desființate. În multe țări nu există asemenea abonamente.

În acest caz postul național s-ar autofinanța, ca și celelalte, ori, dacă tot este al statului, ar urma să fie subvenționat de stat.

Ceea ce însă nu ar trebui să-i confere un statut preferențial, monopolist, ci anul de televiziune liberă, obiectivă, profesională, care să servească numai adevărul, frumusețea și utilul.

Arhitect Nicolae Teodorescu

DECLARAȚIE

Domnule președinte,
stimat! colegi,

Pe 20 februarie a.c. s-au împlinit trei ani de când a fost promulgată Legea fondului funciar, Legea 18/1991.

Ea a fost concepută ca o lege reparatorie a gravelor măsurilor de represiune și spoliere ale regimului totalitar comunist adoptate din motive ideologice împotriva țăranilor noștri, care, atunci, ca și acum, de altfel, constituie majoritatea poporului nostru.

Astăzi, după experiența câștigată în cei trei ani de când se încearcă aplicarea ei, putem constata deficiențele fundamentale pe care această lege le are, atât din punct de vedere conceptual cât și al aplicării ei, deficiențe aflate la originea marelui frământări din lumea satelor de astăzi ca și la încălcarea principiilor statului de drept pe care ne-am propus să-l realizăm. Voi face o succintă enumerare a acestor deficiențe:

1. Nu respectă actele sau drepturile de proprietate, în limita celor 10 ha care au fost acceptate, deoarece:

a) a instituit un procent de reducere a proprietății, variabil de la o comună la alta, pentru a-i putea compensa pe cei al căror pământ este afectat de diferite construcții cu caracter economic, ca: baraje, exploatarea miniere, uzine, șosele, etc.

În felul acesta, povara despăgubirilor este lăsată pe umerii celor care posedă mai mult de un hectar din comunele respective, cu toate că, energia electrică, energia termică dată de cărbuni sau petrol, șoselele sau uzinele le folosesc toți cetățenii, ba, chiar am putea spune că noi, cei de la orașe, le folosim într-o măsură mult mai mare decât cei cărora li se amputează dreptul de proprietate pe

care îl au.

În acest fel, legea nu face decât să aplice un binecunoscut principiu comunist, acela al egalizării în mizerie: iau de la acela care este sărac ca să-i dau același care este și mai sărac.

Problema se putea rezolva foarte simplu, în baza normelor binecunoscute ale statului de drept, despăgubind pe cei cărora le-a fost afectat pământul de construcții cu caracter economic, fie prin acțiuni la obiectivele industriale respective, fie cu bani cu care să-și cumpere alt pământ. În acest mod costul despăgubirilor se repartiza în mod echitabil asupra tuturor celor care beneficiază de rodul construcțiilor industriale menționate.

b) S-a ajuns la situația aberantă ca un act de improprietăre din 1916 sau 1945 dat celor care și-au vărsat sângele pentru poporul sau țara noastră, sau un alt act de proprietate prezentat într-o instanță judecătorească, să nu aibă nici o valoare în fața unui proces verbal de punere în posesie eliberat prin abuz sau corupție de către un primar oarecare. Există zeci de mii de asemenea cazuri.

2. Legea îi nedreptățește pe locuitorii din zonele de deal și de munte în raport cu cei de la câmpie. De ce se dă numai un hectar de pădure când este știut că în zona colinară și în mod special în cea de munte, oamenii aveau puțin pământ agricol și mai multă pădure. Deci, celor de la câmpie Legea 18 le restituie proprietatea în totalitate sau într-o măsură mult mai mare decât celor de la munte. De ce?

3. Legea lasă nerezolvată problema restituirii izlazurilor, pădurilor comunale, zăvoaielor și a obștilor moșnenești sau comunităților de avere, acaparate în mod abuziv de către regimul comunist, cu toate că acestea erau proprietăți colective ale unor comunități de oameni, și nu contrațicau, prin existența lor, principiul comunist al proprietății colective.

4. Legea nu prevede restituirea pământurilor oamenilor, care au încapat în mod abuziv în proprietatea IAS-urilor,

lăsând expropriat zeci și sute de oameni în fiecare comună, obligându-i să fie acționari la așa-zise societăți comerciale, falimentare în proporție de 95 la sută și care constituie în marea lor majoritate sursă de venituri ilicite pentru cei care le administrează. Mai grav, am aflat chiar sâmbătă, 26 februarie, că o astfel de "înțepindere", și anume Asociația pomologică din comuna Roșiile, județul Vâlcea, în loc să restituie pământul proprietarilor de drept care-l solicită și dorește să și-l lucreze, nu face acest lucru deoarece Legea 18 îi permite să mențină în mod abuziv pământul și lucrează aceste pământuri cu deținuți condamnați să-și ispășească pedeapsa la locul de muncă, deci pe pământul oamenilor. Asta se întâmplă în județul Vâlcea, dar sunt absolut sigur că asemenea exemple zguduitoare găsim și în alte județe.

5. Constituirea dreptului de proprietate prevăzută de Legea 18 nu trebuie să se facă din rezervele obținute prin amputarea proprietății micilor proprietari care au peste un hectar.

În 1923, țăranii au fost improprietăriți cu pământ luat de la moșieri. Același lucru s-a întâmplat, dar în condiții puțin diferite de cele din 1923, la improprietărea din 1945. Atunci, constituirea dreptului de proprietate a cei îndreptățiți de lege și care nu au pământ, care reprezintă de fapt o improprietăre, de ce să nu se facă cu pământ luat de la actualii moșieri, adică de la IAS-urii? Nu s-a văzut în lumea aceasta o improprietăre care să se facă pe spinarea celor necăjiți și nevoiași, așa cum prevede Legea 18 din 1991.

Doamnelor și domnilor,

Bunicul meu, Ștefan Drăghicescu, care a fost deputat independent de Vâlcea din partea țăranilor între anii 1900 și 1910, atrăgea atenția în 1906 Parlamentului României asupra situației explozive din lumea satelor, creată atunci atât de perpetuarea unor structuri de tip feudal, cât și de arendași opresivi care nu erau legați de acest pământ.

De aceea, consider că-mi revine datoria să vă atrag acum atenția asupra situației explozive de la sate, determinată de structurile de tip etarist-feudal create de statul comunist și pe care fosta legislație și președintele Ion Iliescu au dorit să le mențină cu ajutorul Legii 18 din 1991 și, în egală măsură, de administrațiilor actualelor IAS-uri, echivalenți prin comportament cu arendași din 1907.

Dacă revoluția din 1989 a fost făcută de poporul de la orașe, îmi exprim părerea că desăvârșirea ei și îndeplinirea idealurilor care au generat-o va avea loc cu siguranță, în viitor. La sate, iar cei care au miopia să se opună mersului către dreptate, aplicării principiilor statului de drept și ale unei justiții imparțiale, vor fi cu siguranță ficiți răspunzători de istorie, și poate nu numai de istorie, pentru tot ce se va întâmpla în viitor ca urmare a nedreptăților strigătoare la cer legitate de Legea 18/1991.

Șerban Săndulescu,
senator PNȚCD de Vâlcea

Caras-Severin

În satele Văii Carașului, țăranii trăiesc cea mai mare dramă din istoria acestei clase sociale

În spațiul cărășan, organizația PNȚCD este cea mai importantă, inclusiv ca număr de membri cotizanți. Dar, mai ales, ca inițiator - cu sprijinul Biroului Senatorial nr. 98 - a unor acțiuni și manifestări menite a polariza atenția localnicilor asupra principalelor probleme cu care se confruntă mai ales masa necăjiților din mediul rural. Recent, Oravița a fost, din nou, după puțin timp de la o astfel de reuniune, gazda unei întâlniri a parlamentarilor Convenției Democratice cu cetățenii județului. În sala mare a vechii primării din fosta reședință județeană Caras, dl ing. V. Manu, coordonatorul Biroului senatorial nr. 98, a reușit să beneficieze de prezența dlor senator Adrian Popescu-Necșești (PNL-CD), a dlor deputați Cornel Popovici-Sturza (PNȚCD - Caras-Severin) și Aurelian-Alceu Paul (PNȚCD - Călărași) la o interesantă dezbatere având ca tematică "Problemele administrării publice a localităților din Valea Carașului", aplicarea Legii fondului funciar în localitățile zonei, evaluări ale politicii guvernului vizând autonomia locală și aplicarea Legii 18.

O numeroasă asistență, mai ales din mediul rural, profitând și de prezența prefectului (fost lector de socialism științific la institutul superior din Reșița) a pus întrebări din seria celor mai stringente vizavi de incapacitatea puterii actuale de a rezolva "chestiunea țărănească", incapacitate generând poate cele mai mari suferințe pe care această clasă socială le trăiește ca niciodată în istoria sa. Au ieșit la iveală nenumărate abuzuri și ilegalități comise de primarii puterii din zonă, care au confundat comisiile de aplicare a legii 18 cu un fief propriu. A "impresionat" prin alura-i de "nedumerit" ("eu nu știam de asta", "eu n-am fost anunțat", "eu voi lua măsuri" etc.), dl prefect Traian Zamfir a cărui singură calitate, demonstrată și acum pe viu, a fost poate aceea de a lega bine vorbele. Oricum, din luările de cuvânt ale participanților la manifestare a reieșit lucruri cumplite și fapte uluitoare care se petrec sub ochii autorităților în satele zonei, motiv pentru care vom reveni cu detalii.

Ionel Bota

AGROMECC-urile, cheia de boltă a politicii agrare a coaliției parlamentare de stânga

Săptămâna trecută, în ședința comună a Camerelor Parlamentului s-au reluat discuțiile asupra legii arendei. "Coaliția majoritară a doni foarte clar și chinose problema principală a legii arendei, și anume problema AGROMECC-urilor, susținând că acestea trebuie să aibă posibilitatea de a arenda pământ. Nu se dorește deci renunțarea la influența statului în agricultură", ne-a declarat dl Paul Alceu deputat PNȚCD.

După cum se știe, în momentul votării articolului privind AGROMECC-urile, opoziția a ieșit din sală, pentru a împiedica adoptarea lui, prin nerealizarea votului. A fost, practic, singura posibilitate de mișcare a opoziției, deoarece s-a demonstrat că, fiind în sala de ședință, chiar dacă nu și-a exprimat în nici un fel

votul, opoziția a fost luată în calcul la contabilizarea voturilor! Urmează să se stabilească o altă zi pentru continuarea discuțiilor.

Ovidiu Pătrășcanu

Am primit la redacție nota Organizației PNȚCD Dolj, pe care o dăm publicității:

PNȚCD - Dolj

Vă rugăm a lua în considerare că în articolul "În județul Dolj, Legea 18 a fost căleată în picioare în săptămânalul Dreptatea nr. 22 pg. 6, se face referire în primul subtitlu la primul nostru, PNȚCD, Drăgan Ion, din comuna Marsani.

Domnul Ion Drăgan i s-au adus anumite "învinuiri" în calitatea de primar, drept pentru care a fost suspendat din funcție. Toate anchetele care s-au făcut s-au nicleiat în favoarea domnului primar Ion Drăgan. În urma cu zece zile, cei care l-au suspendat au trebuit să-l repună în funcție. Vă închipuiți că, dacă ar fi fost vinovat cât de puțin, acest lucru nu s-ar fi întâmplat, având în vedere apartenența politică a acestuia. În plus, cei care l-au destituit vor fi nevoiți să-i plătească salariul pe perioada suspendării.

Președinte
prof. univ. dr. Florin Bogdan
Secretar
Radu Pisciă

BASARABIA 1812 - 1994

1812 - Înalta Poartă Otomană cedează Curții Imperiale Rusești pământurile din stânga Prutului

Anterior anului 1807, "Basarabia" reprezenta numai partea de sud a teritoriului dintre Prut, Nistru și Dunăre. Pentru prima dată, termenul de Basarabia este întrebunțat în sens larg, adică atât pentru partea de sud a câmpiei Bugeacului, cât și pentru Moldova orientală, situată între Prut și Nistru, în anul 1807, în instrucțiunile ministrului rus de externe, Rumeantev, către ambasadorul Tolstoi, acreditat la Paris. I se cerea, acestuia din urmă, să prevadă, în baza păcii de la Tilsit, încheiată la 7 iunie 1807, între Napoleon și Alexandru I, ca cel puțin Basarabia să rămână Rusiei, deoarece articolul 12 al tratatului stipula numai evacuarea Valahiei și a Moldovei.

Tratatul de la București din 16/28 mai 1818 încheiat între Pașahul Turciei și Împăratul Rusiei legitima faptul că: "Prutul, din locul unde intră în Moldova până

la gurile sale și de acolo malul stâng al Dunării, până la Chilia și vărsarea ei în Marea Neagră, formează frontiera celor două împărății". "Partea din Moldova așezată pe malul drept al Prutului este abandonată și dată Sublimei Porți", iar "Înalta Poartă Otomană cedează Curții Imperiale Rusești pământurile din stânga Prutului".

A declara în fața occidentului și mai ales în fața lumii creștine ortodoxe din Balcani anexarea unei părți din Moldova, subjugarea și transformarea în "supuși ruși" a românilor creștini ortodocși era în dezacord cu spiritul liberal pe care îl promova, în acea vreme, țarul Alexandru I. Acesta a fost motivul pentru care s-a vorbit numai de eliberarea unui teritoriu aflat sub jug otoman. Acestui teritoriu i s-a dat numele de Basarabia tocmai pentru a fi eludat adevărul despre dezmembrarea Moldovei.

1918 - Unirea cu Țara

La 22 ianuarie/4 februarie 1918 s-a constituit Republica Moldovenească Independentă. La 27 martie/9 aprilie, în același an, provincia dintre Prut și Nistru, cunoscută sub denumirea istorică Basarabia, reintră în componența statului român, în urma adoptării hotărârii "Sfatului Țării" din Chișinău. Guvernul sovietic nu a recunoscut alipirea firească la trupul țării din care fusese rupt timp de 106 ani străvechiul teritoriu românesc, locuit dintotdeauna de români.

fi din nou răpită României, în baza protocolului secret, anexă la tratatul sovieto-german din 23 august 1939. Ribbentrop, ministrii de externe ai celor două mari puteri. Drept "compensație" pentru faptul că România "a exploatat" timp de 22 de ani teritoriul basarabean, Molotov a pretins anexarea la statul sovietic a Bucovinei. Întrucât această cerere constituia un daos la tratatul încheiat a fost nevoit să-și limiteze pretențiile doar la nordul Bucovinei, având orașul Cernăuți ca punct central.

În acest fel, Basarabia și Bucovina de Nord au fost primele teritorii românești asupra cărora s-a așternut, în mod tragic, lunga noapte comunistă.

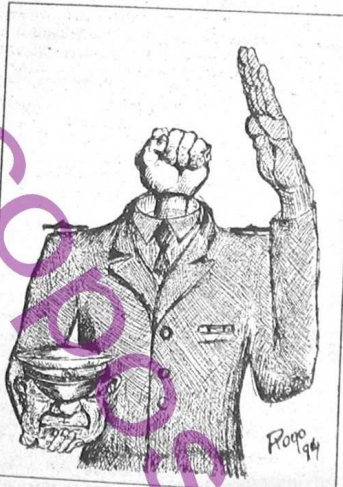
1994 - Ofensiva roșie a atins Prutul

O dată cunoscute rezultatele alegerilor din Basarabia, putem afirma, fără să greșim prea mult, că Rusia este pe punctul de a-și atinge vechiul hotar de la vest. Cu Partidul Democrat Agrar și cu Partidul Socialist - Mișcarea "Unitate-Edinstvo" câștigătoare lejere ale scrutinului, CSI-ul, dominat de Rusia, reușește să avanseze spre Prut și să strângă la sânul său încă o fostă RSS.

Rezultatul nu era greu de prevăzut și el n-a luat prin surprindere nici Frontul Popular Creștin Democrat, nici Blocul Țăranilor și Intelectualilor. Împotriva lor și a ideii de românism s-a dus și se duce un război crunt, a cărui bătaie decisivă încă n-a fost susținută, dar în care ultima luptă, alegerile, a fost pierdută. Tripleta de aur a "Moldovei independente", Snegur-Lucinshi-Sangheli, sprijinită puternic de nacialnikul președintelilor de colhozuri, megalomanul declarat, Moțpan, și, în ultimul moment, de găgăuzii lui Topal, a reușit să acapareze nestingherită Parlamentul, obținând peste jumătate din numărul locurilor: 55 din

104. De acum înainte, tot ceea ce se face va aparține acestui partid, care, singur, va trebui să dea socoteală poporului din Moldova transpruteană. Din acest moment se va putea observa clar dacă tovrășiile lor se mai consideră români-moldoveni sau internaționaliști-rusofili. Iar prima piatră de încercare pe care vor trebui s-o ridice va fi aducerea patrionului Ilașcu pe băncile Parlamentului de la Chișinău. Ne îndoiim însă că Ilie Ilașcu va fi mai în siguranță aici, atât timp cât prin anexele lui băntuie, nestingherite și nepedepsite, bande de teroriști politici. Ne îndoiim că politica promovată de noua majoritate parlamentară va fi în concordanță cu interesele nației băștinașe, atâta timp cât Lucinshi, ne-maiasteptând rezultatul final al alegerilor, se leapadă de imnul țării, căutând un alt simbol muzical, convenabil noii junte. De tipul: "dormi în pace, suflet blând de molovean, rușii-ți vor veghea somnul de buștean". De fapt, rezultatele electorale nu fac decât să consfințească permanenta cedare a conducerii în fața obrăzniciei și bădărnăiei rusești. Limba de stat nu este moldovenească decât pe hârtie, Puterea amânând la nesfârșit

atestarea funcționarilor de stat. Astăzi nu numai în instituțiile conduse, în continuare, de venetici, se vorbește rusa, dar și în cele mai mărunte dughene vânzătoarele își întorc spatele dacă le

vorbești românește. După înn și limbă, pentru a satisface orgoliul imperial, va fi sacrificat drapelul, apoi Transnistria. "Găgăuzia", iar sudul și nordul predat pe vecei Ucrainei. Finalul operei va consta în intrarea în CSI, la început ușurel, economic, apoi politic și militar. Țărănimea, cea care a contribuit decisiv la menținerea mancurților la putere, își va primi răsplata. După cele câteva kilograme de zahăr și ulei cu care i s-au obținut voturile, va căpăta câteva desetine de pământ ce vor fi imediat înglobate în noile colhozuri. Concluse, desigur, de vechii "președateli" care au știut să-și apropie victoria.

O palmă de pământ românesc, cu oameni chinuți, umiliți, mințiți, timorați, exterminați, amețiți o clipă de perspectiva unirii cu Țara, se pregătește să revină sub cizma rusească. Dacă nici acum, în al doisprezecelea ceas, guvernantii noștri nu-și vor da seama că Istoria îi va judeca pentru nepăsarea cu care privesc tragedia Basarabiei, atunci situația este de nereparat. Nepăsarea a devenit astăzi sinonimă cu trădarea.

H. Ornic

Basarabia și urmările imperialismului comunist

Aterizând pentru prima dată pe aeroportul din Chișinău am fost cuprins de o senzație ciudată, că m-aș afla pe pământ rusesc.

Probabil acei indivizi blonzi în hanorace lungi, postați după o schemă anume, și tăcerea din care se degaja durerea unei răni adânci au făcut să mă îndrept spre hotel, cuprins de mâhnire, după primul contact cu străvechiul pământ românesc - Basarabia.

Dimineața, în preziua alegerilor legislative, pornind de-a lungul și de-a latul orașului Chișinău, am fost întâmpinat de aceeași tăcere impusă, de români

exagerat de prudenți, care nu au uitat că pronunțarea unui cuvânt neglijent îi trimite direct în Siberia ori cine știe în ce gulag comunist. Intrând cu unii în vorbă, după prelungi ezitări și după ce înțelegeau că sunt un român de bună credință, începeau să se destăinuie, iar unii nu se mai puteau abține și izbucneau în plâns. Alături de ei am trăit momente cutremurătoare.

Dorul de țară este evident în Basarabia. Dominația sovietică le-a smuls totul, mai puțin demnitatea de români și limba, care au rămas curate, după cincizeci de ani de deznaționalizare și rusificare, ca

izvoarele Prutului și Nistrului.

După un timp curiozitatea mea îndreptat pașii spre centrul comercial. Exponatele răzlețe și preturile astronomice și astăzi mi se perindă prin memorie. Salariul minim pe economie este de treisprezece lei, în condițiile în care un pachet de unt costă tot treisprezece lei, iar un kilogram de brânză șapte lei. Salariul mediu pe economie este douăzeci și trei de lei, iar o pereche de pantofi costă una sută lei.

Ca observator la alegerile legislative, a doua zi m-am deplasat spre nord: Orhei, Sărătenii Vechi, Prepețița, Bălți,

Drochia, Soroca; pretutindeni aceeași sărăcie, aceeași rătăcire politică ca și în Chișinău, în schimb dorința generală de unire cu țara m-a determinat să mă simt ca în județul natal. Am trăit momente de neuitat alături de români din com. Sărătenii Vechi și Prepețița. Frații noștri de peste Prut reprezintă o dovadă a capacității poporului român de a rămâne nealterat în fața tuturor vicisitudinilor sorții. Și dacă ei astăzi nu au experiența discernământului politic, mâine nu este foarte târziu și neamul nostru românesc va fi un singur trup.

Deputat Valentin Argeșanu

Evocări despre Iuliu Maniu (II)

În sfârșit, sosesc la evocarea pe care vreau s-o fac pe scurt. Al treilea moment important al biografiei lui Iuliu MANIU, după propria lui apreciere, a fost acțiunea din toamna anului 1918 de la Viena.

Despre această acțiune mai puțin cunoscută, am să vă relatez câteva momente înregistrate în dialogul cu Iuliu MANIU.

În vara anului 1918, când imperiul austro-maghiar scârțâia din toate încheieturile, Iuliu MANIU, care se găsea mobilizat pe frontul austro-maghiar de la Piave din Italia, fiind șef de baterie în Regimentul 14 Artilerie, a dezertat de pe front. A venit în țară, la Arad, unde a intrat în Consiliul de Conducere al Partidului Național Român. Acest consiliu, care studia aplicarea punctelor lui Wilson, pentru Transilvania Românească, i-a dat mandatul de reprezentant al națiunii române din Transilvania, în problemele de politică externă și în problemele de politică militară. Deci investit cu un mandat de reprezentant plenipotențiar al poporului român din Transilvania, MANIU era un fel de ministru de externe și ministru al apărării naționale în guvernul fantomă încheiat de Consiliul Național Român din Arad.

În această calitate a plecat la Viena, care era capitala împărăției, și, sprijinit de concursul de ghid al unui funcționar român de origine bucovineană, care se numea Iosopescu Grecu, referent la Ministerul de Externe imperial de la Viena, a reușit să intre în incinta Ministerului de Război "Kaiserlich und

Koeniglich". "Era îmbrăcat în uniformă de locotenent. A cerut să fie prezentat ministrului de război. Bineînțeles a întâlnit dificultățile inerente pe linie militară. A fost luat în primire de șeful de cabinet al ministrului, un colonel cu numele Otto Müller. MANIU s-a prezentat militarește și a solicitat să fie introdus la Ministrul Von Störger Steiger.

Von Störger Steiger era general de armată și conducea în continuare, la sfârșitul războiului, armata imperială.

Șeful Cabinetului, colonelul Müller, foarte contrariat de îndrăzneala unui locotenent de a cere audiența generalului, mi-

nistrul armatei, i s-a adresat cu reproșuri: Dumneata nu știi că trebuie să te adresezi organelor superioare pe cale ierarhică? Mergi la comandamentul d-tale, de acolo la regiment, de la regiment la divizie, la corpul de armată, și apoi poți să ajungi aici, dacă e cazul. Dar dumneata ce poziție ai? La care MANIU, foarte senin, i-a răspuns: Sunt dezertor de pe front! Colonelul i-a răspuns: Nu crezi că poți fi arestat și împușcat? La care MANIU a răspuns: Nu, pentru că eu nu sunt un simplu locotenent al Majestății Sale, sunt reprezentantul poporului român!

Spre uimirea colonelului, a apărut în Cabinet, probabil pentru o întâlnire dinainte fixată, prietul de Lichtenstein, care a fost întâmpinat cu onorurile cuvenite. Principatul de Lichtenstein era în uniune personală cu Imperiul Habsburgic și persoana nr. 2 imperială era prietul de Lichtenstein. Acesta îl cunoștea pe MANIU din dezbaterile politice din Parlament și din participarea la anumite conferințe. L-a salutată, spre mirarea colonelului. Prietul i-a răspuns: Domnule colonel. Dânsul este un fruntaș al națiunii române din Transilvania și îți recomand să îl introduci imediat la dl Ministrul de Război! Lucru pe care colonelul nedumerit l-a și făcut, renunțând la intențiile lui de a-l trimite în fața plutonului de execuție, pentru dezertare din armată în timp de război.

Introdus în fața generalului Von Störger Steiner, MANIU i s-a adresat: Sunt locotenentul de rezervă Iuliu MANIU, Ministru de război al

poporului român. Am venit în fața excelenței Dvs. pentru a cere ca o aripă de excelență Ministerului de Război să fie pusă la dispoziția Comandamentului Român. Acest minister s-a construit pe banii populației din Austro-Ungaria, și din această populație, 7 milioane și jumătate de contribuabili sunt români! Prin urmare avem îndreptățirea de a cere să fim găzduiți aici, pentru a ne organiza armata noastră națională.

Sigur că ministrul a făcut o figură uimită și l-a întrebat: Pe ce îți întemeiezi dumneata pretenția? Și MANIU a răspuns: Pe punctele lui WILSON adoptate de poporul român, care vrea să-și organizeze propria lui armată. La întrebarea ministrului de unde scoate ofițeri și soldați, MANIU i-a răspuns: Armata cezaro-craiască este împănată de români. Avem câteva regimente care sunt curat românești, dar și în celelalte regimente există soldați români. Avem și ofițeri români. Deci, eu vă cer o aripă a Ministerului de Război, pentru ca de aici să pot organiza armata română. Ministrul l-a întrebat în continuare, pe cine contează dintre ofițerii K. und K. Locotenentul MANIU a răspuns: Secretarul meu militar este generalul Baron Boeru, iar adjunctul meu este generalul de divizie Moga, nume cunoscute în armata austriacă și cunoscute generalului de război Von Störger Steiger.

În sfârșit, ministrul a cerut timp de gândire. Între timp i s-a raportat că în Viena a izbucnit grevă generală care cuprinde poliția orașului și că în ultimele 24 de ore s-au întâmplat câteva zeci de mii de agresiuni: furturi, violuri, tâlhării, cărora nu se poate face față. Și atunci a ieșit din camera de chibzuire și l-a întrebat pe MANIU: Crezi dumneata că ai putea asigura cu ostașii români ordinea în Viena în timpul grevei poliștilor? La care MANIU, curajos, a spus: Da, cu condiția ca pe lângă cazarma Ferdinand, unde sunt găzduiți ofițerii și soldații români, să îmi mai dați și cazarma Împăratul Carol, pentru ca soldații și ofițerii români să se poată organiza în aceste cazarme. Lueru pe care ministrul l-a acceptat fără nici o rețicență. În aceste două cazarmi s-au adunat în timp de două săptămâni circa 60 de mii de ofițeri, subofițeri și soldați. Este vorba de luna august 1918.

Sub conducerea lui MANIU, ofițerii români din armata austriacă și-au ales un Senat al Armatei.

Din acest senat s-au desprins și: viitorul ministru de război al României, generalul Ilcuș, generalul Barbu, generalul Șova, care avea atunci gradul

de căpitan. Colonelul Popa a fost numit ofițer de legătură, maiorul român din Bucovina, Herbay, între conducerea armatei revoluționare din Viena și Comitetul Național din Arad. Armata română a fost organizată și împărțită în regimente, care au fost încadrati exclusiv cu ofițeri români. Printre acești ofițeri erau: col. Medrea care a condus și detașamentul, care a apărut la Adunarea Națională de la 1 Decembrie 1918, maiorul Vasile Barbu, viitorul comandant al jandarmeriei și autorul primei legi de organizare a jandarmeriei, col. Popa, fostul șef al organizațiilor noastre din Sibiu și o serie întreagă de ofițeri valoroși care au fost încadrati cu gradele respective în armata română, după Unire. Obținând permisiunea de a organiza armata de clădirea Ministerului de Război MANIU a instalat acolo grefa secretariatului militar și serviciile împărțite pe structurile armelor. A făcut comandamentul artileriei, comandament de infanterie, comandament de pontonieri și un comandament de cercetași. Până la sfârșitul lunii august a reușit să organizeze toate unitățile românești MANIU, în calitate de ministru de război conducea atunci unități românești care aveau 160 de mii de soldați cu încadrarea respectivă, făcută cu ofițeri români. O parte din armată, la cererea pe care a făcut-o la ora aceea Partida Națională din Cehoslovacia, a fost împrumutată cehilor și a constituit forțe pe care s-a întemeiat proclamarea independenței Cehoslovaciei. Și astăzi există pe Palatul Ministerului de Război din Praga, o placă de marmură ale cărei inscripții atestă că Armata română frățeească condusă de Iuliu Maniu a dat concurs hotărâtor cehilor și slovacilor pentru proclamarea independenței Cehoslovaciei. Placa n-a fost distrusă nici în timpul ocupației germane.

După organizarea armatei române la Viena, s-a asigurat timp de 55 de zile ordinea în Viena, în timpul grevelor vieneze. O parte din armata aceea axată pe regimentul 83 din Oraștie, care era în proporție de 90% român, a fost trimisă la Alba-Iulia să pregătească Adunarea Unirii.

Acest moment era socotit de Iuliu MANIU printre cele mai importante realizări ale vieții lui zbuciumate. Fără îndoială că există sute de alte momente lărașezărilor importante ale acestora pot fi făcute de istoricii noștri, după criteriile obiective.

Corneliu Coposu

Din istoria Partidului Național Țărănesc (IX)

Venirea lui Bela Kuhn

Orgoliul național constituie, fără îndoială, un element dinamic din istoria unui popor, căci întretine curajul de a înfrunta toate vicisitudinile vremurilor. Când însă acest orgoliu te împiedică să tragi concluziile unei tragice experiențe, calitatea se transformă în defect. În momentul declarării Republicii Ungare, la 16 noiembrie 1918, nu numai masele nu realizau situația tragică a Ungariei, dar nici conducătorii ei. Conte Karoly, ales președinte al Republicii Populare

Ungare, cu ocazia prezentării Memorandumului în fața generalului francez Franchet D'Esperey, rezumă iluziile pe care Ungaria și le crease:

"Declarăm solemn că nu acceptăm nici o responsabilitate pentru actele de politică externă sau internă ale regimului dispărut. (...) De la 1 noiembrie am încetat să vă mai fim inamici și am devenit neutri. Obțineți de la polonezi și cehi să lase trecerea cărbunelui care ne este indispensabil. Îndepărtați violența și

dacă intrați în Ungaria nu lăsați să pătrundă decât francezi, englezi, italieni și americani; scutiți-ne de prezența trupelor române, cehi sau sârbești și de asemenea de soldații dumneavoastră coloniali".

Nimic despre principiul naționalităților, despre principiile Wilsoniene. Karoly a găsit o soluție: "Cu puțin bolșevism, vom izbuti să obținem condiții mai bune". O asemenea idee năstrușnică este dovada unui început de

delir al orgoliului maghiar, care se trezea de acum în fața unei situații politice, niciodată concepută de separarea naționalităților de Ungaria. Sub influența ambasadorului bolșevic trimis de Moscova, Racowski, prietenul lui Lenin și al lui Troțki, noii guvernatori maghiari gândesc că puterea bolșevică este contagioasă și că puterea bolșevică este irezistibilă, că pacea nu va fi încheiată de guvernul burghez și va fi operată de republicii europene a sovietelor și

după prăbușirea tuturor regimurilor capitaliste nu vor mai fi nici învingători, nici învinși.

Republica Populară Ungară nu soluționa nici una din gravele probleme pe care le ridicase terminarea războiului. Refuzul conducătorilor Republicii de a recunoaște naționalităților dreptul de auto-determinare accelera procesul de dezmembrare a Ungariei. Proclamarea comitetelor naționale, care au decis separarea de Ungaria, a dus la izolarea capitalei Budapesta, lăsând-o fără aprovizionarea cu combustibil.

Armata națională ungară, fiind lichidată prin bolșevizare și odată introdus spiritul pacifist anarhic, cripto-bolșevicii au izbutit să instaleze dictatura străzii. Prin demisia ultimilor trei miniștri democrați - de război, agricultură și interne - Karoly este proclamat președinte al Republicii.

În procesul de anarhizare și de creare spontană a grupurilor revoluționare intră și coeficientul temperamentului național, care, trecut de la o stare sufletească la alta și o dată dezlănțuite pasiunile, capătă o intensitate de vijelie. Așa se face că dintre toți prizonierii ce se aflau în Siberia, cei care s-au grăbit să adere la Partidul Bolșevic și să se înroleze în Armata Roșie, au fost ungarii. Propagandistul bolșevismului printre prizonierii era Bela Kuhn, un mic reporter, lipsit total de însușirile unui gazetar și pregătire intelectuală, posedă în schimb o mare abilitate de a insinua, de a combina, folosind o șiretenie excepțională. Mobilizat, în vara anului 1916, a căzut prizonier și a fost trimis în Siberia. În lagărul de la Thomsk este remarcat de către Radek și devine agentul bolșevicilor printre prizonierii. La sugestia lui Lenin ține în februarie 1918 un Congres al prizonierilor de

război pentru care primește o însemnată subvenție. Se decide la acest congres crearea unui curs de agitatori bolșevici, destinați țărilor în care urmau să se încalce pe mâna lui Bela Kuhn și ea devine embrionul brigăzilor internaționale de mai târziu. Bela Kuhn urmărea cu atenție evoluția situației ce s-a cunoscut proclamarea Republicii Populare la Budapesta, Lenin i-a încredințat misiunea de a accelera procesul de trecere de la republica burgheză la republica social-comunistă. Sub numele de maior Sebastian și cu mari sume de bani intră în Ungaria, împreună cu Racowski, trimis de Lenin ca ambasador la Budapesta, desăvârșește haosul și pregătește condițiile de proclamare a Republicii roșii. Lovitura decisivă a dat-o prin distrugerea tipografiilor, suprimând toate ziarele burgheze. Se pune astfel călăuz burgheziei, care, intimidată, nu mai putea să articuleze cel mai mic protest. Comandamentul bolșevic convinge pe Karoly de misiunea sa istorică demnă de un nou Atila, stând în puterea lui de a se da drumul bolșevismului asupra Europei Occidentale. În fața ultimatumului Consiliului Suprem Aliat, folosindu-se de emoția națională, în dimineața zilei de 21 martie 1919, Bela Kuhn și statul ungar al lui Karoly declară Republica Sovietelor și instaurarea dictaturii proletariatului maghiar. Urma ultima operație: obținerea demisiei lui Karoly, care, prin șantaj și intimidare, folosindu-se exact rețeta aplicată împotriva împăratului Carol, este înlăturat.

Bela Kuhn a instalat Consiliul Executiv al Sovietelor, care, pentru a suprima pe adversari și a intimida pe

cei ezitanți, instaurează regimul teroarei.

Revoluția lui Bela Kuhn a impresionat Europa, pentru că, atunci, în 1919, lumea nu era deprinsă cu succesiunea de regimuri sângeroase, iar teroarea se desfășura pe un spațiu geografic mic, situat chiar în centrul Europei. Mesajul trimis burgheziei de Bela Kuhn "să știe că începând de azi, o considerăm ostatică", a făcut ca speranțele Consiliului Suprem Aliat să se îndrepte spre singura oază de stabilitate și ordine, armata română. Trupele românești treceau în ziua de 2 mai Tisa, spre tragedia surpriză a lui Bela Kuhn. Este caracteristic discursul rostit de dictatorul roșu în fața Consiliului Comisarilor Poporului, care în încheiere spunea că "dacă dictatura proletariatului va sfârși prin a se prăbuși aici, va fi pentru că nu s-a vărsat atâta sânge cât era necesar". Avertisment, pus, de altfel, în execuție, că teroarea va fi intensificată.

Republica bolșevică a lui Bela Kuhn a fost, poate, cea mai sângeroasă experiență revoluționară; a lăsat impresia că dictatura proletariatului a fost exercitată de o bandă de asasinii profesionali. Guvernul bolșevic a făcut apel la ofițerii de carieră, adresându-se nu în numele solidarității cu revoluția bolșevică, ci în numele patriotismului maghiar, în scopul de a obține mobilizarea totală a națiunii. Ar fi nedrept dacă nu am recunoaște că ungarii nu s-au împotrivit cu disperare înaintea armatei române. Dar superioritatea de comandament era de partea Comandamentului românesc. Disciplina, însoțită de un crez, armata română a câștigat rând pe rând toate bătăliile. În lupta de la Solnok, trupele maghiare au pierdut într-o singură săptămână jumătate din efectivele lor.

În ziua de 1 august 1919, Bela Kuhn

și-a dat seama că republica bolșevică era în ultima fază a agoniei. Unitățile maghiare se bătuseră cu energia disperării, nu pentru a salva Republica asasină a lui Bela Kuhn, ci să salveze patria, pentru a înlătura patriei maghiare o umilință. În după-amiaza acelei zile de 1 august 1919, când avangarda cavaleriei române din grupul de armată al generalului Traian Moșoiu se găsea la 100 de km de Budapesta, Bela Kuhn a rostit un discurs - model de obrăznicie - învinuind de lașitate proletariatul maghiar, după care a șters-o împreună cu comisarii poporului într-un tren blindat, refugiindu-se la Moscova. Revoluția lui Bela Kuhn s-a încheiat cu un dezastru moral, material și militar, umilitor pentru Ungaria. Este o pagină însângerată în istoria Ungariei.

Trecerea Tisei și înaintarea vertiginoasă a armatei române spre Budapesta, a încurajat un grup de oameni politici maghiari să formeze un guvern contra-revoluționar, alcătuind și o mică armată de 6000 oameni în frunte cu mulți ofițeri scăpați din mâinile bolșevicilor. Soldații erau recrutați dintre țăranii care înduraseră teroarea comunistă. Această armată s-a grupat în jurul amiralului Horty, alcătuind cadrele viitoarei armate maghiare. După intrarea în Budapesta, generalul Moșoiu a sprijinit formarea unui guvern republican, alcătuit din socialiști-democrați și democrați-agricarieni. La inițiativa ministrului Constantin Diamandi, delegatul guvernului român, a înlesnit lui Horty luarea Puterii, după evacuarea Ungariei de către trupele românești. A fost un bine, a fost un rău, această inițiativă a diplomatului român???

Senator Adrian Sârbu

"OGLINDA" nu oglindește adevărul

Tentația de a viziona un film care își propunea să arate realitatea anilor '40 prezintă un risc major.

Vor reuși oare producătorii peliculei să rămână obiectivi și să folosească în mod corect toate datele ce le-au fost puse la dispoziție, sau vechile mentalități ale comisariatului ce apăra cu vitejie ordinea lui Ceaușescu și lichida eroic "bandiți legionari, moșieri și bancheri" vor prevala din nou?

Am sovăzit în fața acestor resentimente, dar până la urmă m-am dus la filmul "Oglinda" și recunosc sincer că nu regret acest lucru.

Nu ai ocazia să vezi deseori un asemenea amestec penibil de greșeli elementare, omisiuni inadmisibile și falsuri evidente, toate plasate sub lozincă demagogică: "Începutul adevăratului".

Primele secvențe ne prezintă un grup de condamnați la moarte mergând la execuție în pas vior, ca de gimnastică.

Puțin mai departe filmul arată niște avioane purtând cocarda tricoloră (deci românești) bombardând Capitala în timp ce avioane cu însemnele germane rămân la sol.

Mai mult, Emil Botnăraș, un agent rus bine antrenat, primește armament în palatul regal, după care trage rafale de armă automată în tavanul clădirii, ca un biet începător.

La aceste exemple (doar câteva din multele greșeli elementare ale filmului) se mai poate adăuga că majoritatea dialogurilor și discuțiilor sunt scarbete,

nefirești, pline de stângăcie.

"Oglinda" nu arată nimic despre evenimentele legate de semnarea la Moscova a documentelor de armistițiu; pacea de la Paris și pierderea teritoriilor de peste Prut sunt trecute cu vederea, iar cei 14 ani de ocupație sovietică a României nu au existat pentru autorii peliculei.

Filmul nu face nici o referire la evenimentele care au condus la căderea guvernului Rădescu, la mitingul antirusesc din 8 Noiembrie 1945, la greva regală sau la alegerile trucate (prin inversarea rezultatelor de la urne) din Noiembrie 1946, în urma cărora bolșevicii au preluat puterea în România.

Dacă omisiunile sunt numeroase, în schimb falsurile nu lipsesc. Echipa de "judecători" a lui Avram Bunaciu este umanizată, relațiile M.S. Regele cu Vășinski nu cuprind nici măcar celebra frază a rusului "Yalta sunt eu", iar o serie de teze ale propagandei rusești sunt reactualizate. Cel mai dureros este faptul că stingerea din viață a marilor oameni politici Iuliu Maniu și George Brătianu este falsificată până la sacrilegiu.

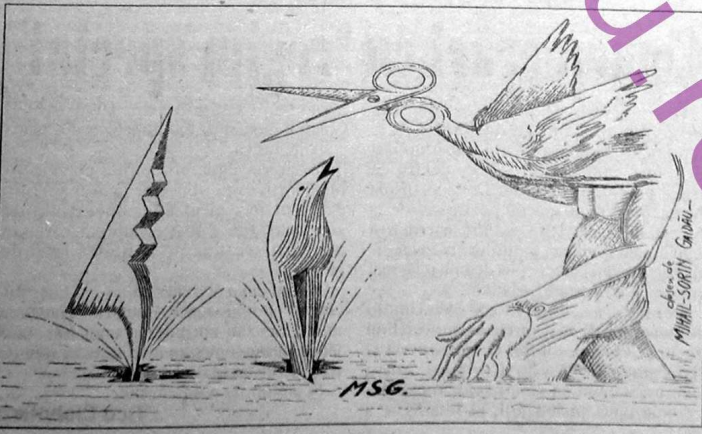
Vizionarea filmului "Oglinda" îți creează tot timpul impresia că autorii peliculei au urmărit un scop delivisionist. Echipa care a realizat actul de la 23 august 1944 este prezentată ca

o bandă de aventurieri, iar M.S. Regele este doar un tinerel ce fumează tot timpul, sovăielnic și ușor influențabil de un anturaj dubios.

Mai mult, prin gurile lui Hitler și Antonescu, filmul face deseori apologia necesității unei ordini autoritare în Europa viitoare, prefigurând necesitatea dictaturii.

Marele om politic Iuliu Maniu apare ca un bătrânel viclean, reprezentant al moșierimii și marii finanțe, în timp ce Generalul Antonescu este arătat ca un erou național, cu o soartă potrivnică.

În aceste condiții este imposibil să nu faci o legătură între filmulețul lui Mircea Hamba, prezentat cu aplomb la TV în 30 decembrie 1993 și filmul "Oglinda".

Amândouă umilesc COROANA, ambele glorifică activitatea Generalului Antonescu (ucis, de altfel, tot de patronii celor care au realizat cele două filme), însumând de fapt doctrina național-comunistă propusă cu sârg astăzi de tribunii ceaușști de la București sau Cluj.

Dacă răspunsul M.S. Regele (la prezentarea scenariului) a fost cel al demnității regale prin tăcere, în ce mă privește nu am avut în final decât un sentiment de milă.

Istoria nu se scrie cu epave de comisari, ci cu sângele tinerilor eroi din Timișoara și București.

Ulm Ion Păunel
ALCI-RTV

Parohia Română
Unită Greco-catolică
ROMULI

Către Arhiepiscopia Ortodoxă Română din Cluj

Protest

În numele credincioșilor Bisericii Unite Greco-Catolice Romuli, jud. Bistrița-Năsăud, protestăm împotriva actelor de huliganism săvârșite de un grup de bărbați și femei, onii din Consiliul parohial ortodox, instigați de preotul local Sângeorzan Iacob. Duminică, 30 ianuarie 1994, s-a programat sfințirea capelei greco-catolice din Romuli, în casa oferită de credinciosul greco-catolic, Bob Vasile Gheorghe din Romuli. La invitația credincioșilor, a participat din partea Sf. Episcopii Române Unite Greco-Catolice Cluj, Protopopul Rebreanu Petru. Când preoții se pregăteau pentru Sf. Liturghie, în mod abuziv, a intrat în casă un grup de bărbați și femei, care, prin amenințări, ghionturi și împinsături, i-au alungat în mod barbar din casă și chiar din stradă, sub amenințări cu parul și că vor zdrobi mașina Episcopiei.

În acest cadru, nu s-a putut binecuvânta casa și Sf. Liturghie, iar preoții și toți credincioșii greco-catolici au fost alungați în partea de jos a satului.

Protestăm, la fel, împotriva instigării ce a făcut-o preotul Sângeorzan Iacob în repetate rânduri de la amvon, îndemnând pe credincioși să-l alunge cu parul pe preotul greco-catolic care vine la credincioșii săi.

Protestăm, la fel, împotriva spiritului de ură, dușmănie și lipsa de conciliere, zvonuri tendențioase și afirmări calomnioase atât la adresa preotului cât, și la adresa Bisericii Române Unite Greco-Catolice.

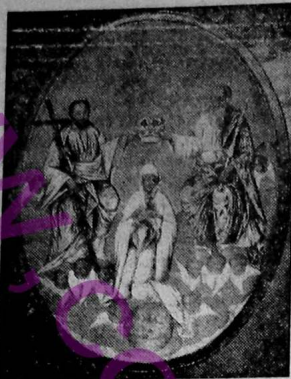
Romuli, 30 ianuarie 1994

Consiliul Parohiei Române
Unitate Greco-Catolice

Curtius Dumitru
Timoce Afrim
Ganea Nicolae
Cira Dumitru
Timoce Ioan

Educația religioasă

Să alungăm din preajma noastră factorii de alienare sufletească de profanare sau de blasfemie

Năpustită asupra României, robia ateobolșevică a găsit aici un popor pașnic, primitiv, avid de libertate individuală și independență națională, un popor cu trica de Dumnezeu. Își respecta cu sfințenie sărbătorile, datinile, obiceiurile și practicile specifice, iar slujbele Sfințelor Taine erau prezente în familia fiecăruia. Conducerea statului, în frunte cu Suveranul României, participa la slujba din biserică - în special "Domnița Bălașa" - împreună cu cei care îi respectau și se simțeau mândri că-i aveau în fruntea lor. La Înălțarea Domnului, tot românul, împreună cu școlile - elevii în costume naționale sau uniforme școlilor, purtând pe umăr coroane din frunze de stejar și cocarde cu semnificația zărei - toți se adunau la biserică, apoi mergeau la cimitire unde avea loc parastasul cu pomenirea epilor căzuți pentru neam și patrie, ca jertfa lor să însule generațiilor datorită sfințită de a le urma exemplul. Unitatea de cuget și simțire era atât de imaculată încât nu exista loc pentru infiltrații străine anticreștine, antiromânești, antistatale. Au venit însă anii '40, în care furtuna totalitarismului înrobitor a transformat țara în pașălac bolșevic. Au desființat seminariile teologice (cel de la Iași nici azi nu e repus în drepturi), au limitat activitatea preoților între zidurile bisericilor, au dezlănțuit o furibundă propagandă antireligioasă și antibisericească. Dar când au trecut la demolarea bisericilor și satelor, Dumnezeu nu i-a mai iertat. Azi, la 4 ani de la Revoluția din decembrie '89, comunismul se află în campanie de restaurare, nu numai a comuniștilor, ci și a practicilor de acaparare totalitară, în timp ce Biserica noastră se străduiește din toate puterile să-și recapete făgașul ateologic.

Avem iluzia că Biserica a scăpat din vizorul atentatorilor. Totuși apar factori de alienare sufletească, de profanare și chiar blasfemie. Să exemplificăm:

- Creștinul știe că cel mai înalt moment al Sf. Liturghii este obținerea Sf. Cuminecături, prin invocarea Sf. Duh, moment când se cântă "Pe Tine Te laudăm". Deci, "Te Deum laudamus" sau, pe scurt, "Te Deum" înseamnă "Pe Tine Dumnezeu Te laudăm". În flagrantă contrazicere cu slujba din biserică se află frecventarea cârciumilor, a birturilor, unde omul își risipește banii de la gura copiilor și își pierde prerogativele de creștin când se întoarce acasă beat maltratându-și soția, părinții, copiii. Atunci cum este posibil ca un birt să-și pună pe frontispiciu firma "Te Deum"? Iar cei care le aprobă autorizația, cum pot accepta firma "Te Deum", alături de firma "Coleus", care este un cuvânt obscen în limba latină?!

- Pe ecranul T.V. a apărut un program de muzică rock. Formația, probabil, Cristiana. Interpretul principal purta un bluzon alb, lăbărțat, cu chipul Mântuitorului Iisus imprimat pe tot pieptul. Când cânta, se scutura cu disperare (joc de scenă!), vânturând chinuitor chipul lui Iisus. Iată "respectul" față de Cel pe care neamul nostru îl slăvește de două mii de ani și I se închină cu credință.

- Românul se închină icoanelor Catapetezmei care separă Sf. Altar, numit și Sfânta Sfințelor. De la Sf. Altar, neamul nostru primește Sf. Împărtășanie și slujbele mari, de două milenii. Când cânta, se scutura cu disperare (joc de scenă!), vânturând chinuitor chipul lui Iisus. Iată "respectul" față de Cel pe care neamul nostru îl slăvește de două mii de ani și I se închină cu credință.

- Televiziunea are și oameni care aduc prejudeciile educației religioase și Bisericii. Emisiunea, deosebit de instructivă, "Credo", este așezată pe programul doi, care nu acoperă nici un sfert din teritoriul țării, la o oră când doar o cincime din acest mic fragment de populație se mai află în fața micilor ecrane. Când televiziunea transmite slujba unei Liturghii, o bruiază total cu o descriere vorbită, obositoare și lăcizantă, ca o perdea de fum. În emisiunea din 14 febr. '94, pe programul II, la sfârșitul unei dezbateri de înaltă ținută intelectuală, este invitat pr. prof. univ. dr. N. Necula, care a expus, cu argumente inatacabile, poziția Bisericii noastre în problema farmecelor, vrăjitorilor etc. Imediat ce părintele și-a încheiat expunerea, moderatoarea tele-

vizionii a scos din nu știu ce coton un vrăjitor, vrăjitor din generație în generație zicând "acum să dăm dreptul la replică vrăjitorului în persoană!". Cine să dea replică!? Și cui? Ce replică poate da un ghicitor în ghioce unei autorități în teologie? Și exemplele ar putea continua.

Pentru publicul avid de frumusețe, cântărilor religioase se impune reapariția concertelor corale din care să nu lipsească piesele cele mai valoroase consacrate de secole. Transmiterea pe micul ecran a Sf. Liturghii în fiecare duminică, fără vorbire explicativă, enervantă, care nu ajută, ci bruiază. Transmiterea să fie repartizată egal tuturor catedralelor din țară, chiar de la biserică sau de la mănăstiri. Mă gândesc în același timp că structura organizatorică a Bisericii noastre a evoluat cu deplina înțelepciune în conexiune cu dezvoltarea socială de stat în cele două milenii. Astăzi însă populația țării încă se resimte după jumătate de secol de otrăvire în bezna opresiunii comunisto-ateiste. În poftă de alfabetizare la scară națională, populația foste deculturizată și dezumanizată, îngrijorată. Numărul de locuitori ai orașelor mari s-a dublat și triplat. De aceea Biserica încă nu poate acoperi toate spațiile sociale și încă nu dispune de toate mijloacele pentru a-și adănci misiunea pe măsura necesităților din care cauză se observă tendințe centrifuge determinate nu de Biserica ci de continuă degradare a vieții sociale. Astăzi reorganizarea structurii organizatorice a Bisericii în formele antebelice nu face față stădintului în care se află societatea. În consecință, cred că orășe mari ca Bacău, Botoșani, Ploiești, Brașov, chiar Vaslui, Târgu-Mureș, ar merita din plin rezidența unui episcop. Mai ales reînființarea episcopilor istorice, Rădăuți și Husi. Ar trebui să nu mai fie român care să treacă prin viața pământească fără să vadă măcar de câteva ori o slujbă cu episcop. Ierarhii municipiilor să-și planifice slujbe măcar de cinci-zecce ori pe an la bisericile mari din comunele arondate. Nutrește convingerea fermă că această înnoire organizatorică ar ameliora tendințele centrifuge și nu ar împieta cu nimic funcționalitatea mitropolilor, ci ar sporii considerabil, cu un răsunet afectiv, conștientizant, chiar filozofic în călăuzirea dreaptă a neamului. Așadar, iubii mei frați, "trajiți ca oameni liberi, dar să nu faceți din libertate un acoperământ al păcatelor, ci să trăiți ca fi ai lui Dumnezeu". (1. Petru 2,16)

Preot Pavel Zuta
Parohul Bisericii "Domnița
Bălașa", București

La Penitenciarul Galați Comemorări cu "regim special"

Penitenciarul Galați a fost una din principalele "camere de tortură" ale represiunii comuniste. Deși a fost utilizat în timpul cooperativizării ca centru de triere pentru lagărele din Delta și Insula Mare, și în mod special pentru cel de la Sălcia, între anii 1948 și 1965 aici au fost întemnițați și supuși torturilor "reeducării" mii de români care au pus demnitățile, mai presus de o libertate "relativă".

Pentru a comemora victimele tortionarilor de aici (printre care celebrul securist Goiciu - la fel de celebru ca și Turcanu sau Vasile Ciolpan), întru aducerea-aminte a suferințelor românilor ce s-au opus sovietizării, în Joia Mare a

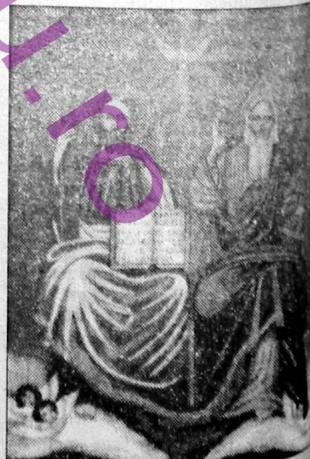
Săptămânii Patimilor din 1993, AFDP Galați a montat pe zidul închisorii o placă comemorativă

Deoarece, după afirmațiile conducerii închisorii, zidul exterior ar urma să fie demolat în cadrul unei operațiuni de sistematizare, a fost acceptată variaanta montării acesteia pe al doilea rând de ziduri.

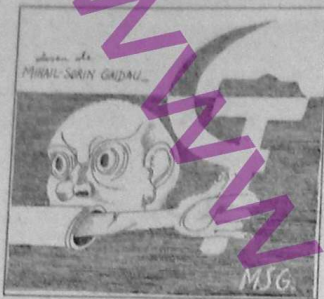
Acum, după aproape un an - și cine știe câți or să mai treacă - pentru depunerea unei flori sau aprinderea unei lumânări lângă placa comemorativă, este nevoie de o aprobare specială.

Și amintirile pot fi arestate.

Ticu Ciobotaru

Balkanii: punctul de fierbere al Europei

Un stat artificial

După primul război mondial, la Conferința de pace de la Versailles, Franța, din dorința de a vedea distrus pentru totdeauna imperiul habsburgic, a susținut cu fervoare crearea unui mare stat sârb care să înglobeze pe toți slavii din sud-vest. La început el a purtat numele de Regatul Sârbilor Croaților și Slovenilor oferind oarecare garanții de egalitate tuturor. După 1929, o dată cu întărirea regimului de autoritate monarhică al regelui Alexandru II Karađorđević, statul s-a numit simplu Jugoslavia (uniunea slavilor de sud). Nemulțumirile, existente de la început, au fost înăbușite de statul polițienesc existent. Mai târziu, în timpul celui de al doilea război mondial, ele au ieșit din nou la iveală o dată cu apariția statului croat sprijinit de către Germania lui Hitler. Instaurarea comunismului de tip titoist a făcut din nou ea pasunile și nemulțumirile să moacăască, supraviețuind ființei statale din perioada post-titoistă fiind numai situației internaționale puțin favorabile manifestărilor naționaliste. Însă, în perioada fierbințe a Europei Rasarite, cea a anului '89 și, mai ales, după aceea, ele au izbucnit cu o forță nebanuită după decenii de tăcere.

Un război atroce privit cu pasivitate

Dacă Slovenia a reușit oarecum în liniște să se despartă de vechea federație, cu totul altfel au stat lucrurile în ceea ce privește pe croați, sârbi și bosniaci. Între cele trei etnii nu există numai diferențe de

ordin național ci, în special, de ordin religios, cultural și al dezvoltării economice. Vreme de trei ani un război atroce, la care Europa a participat cu o mare doză de pasivitate; a provocat sute de mii de victime, distrugerii și pierderi materiale care în mod cert au aruncat întreaga zonă în urmă cu decenii.

În cele din urmă Europa și, mai ales, NATO au luat decizia fermă de a curma războiul interetnic și interconfesional. Politicienii și militarii cu grade înalte de la Kremlin nu au luat la început în considerație seriozitatea hotărârilor forțelor euro-atlantice, sperând, probabil, că este vorba doar de atitudini de fațadă. Numai așa se poate interpreta declarația lui Boris Eltin conform căreia: "Rusia nu va permite reglementarea crizei bosniace fără consultarea ei", ceea ce duce la concluzia că Moscova sprijină nu numai Belgradul neocomunist ci și mișcarea pansârbească condusă de Radovan Karadžići.

Evenimentele din ultimele săptămâni și zile au demonstrat însă că dincolo de declarațiile categorice - chiar amenințătoare - ale Moscovei se ascunde însă o slăbiciune care pune în imposibilitate Rusia să sprijine efectiv pe frații mai mici. Mulți observatori occidentali au considerat prezența efectivelor rusești - primite cu eufuziune de sârbi și bosniaci - drept un succes politico-diplomatic al Moscovei. Aserțiunea părea a fi fost confirmată de declarațiile recente ale lui Radovan Karadžići la Moscova conform cărora ideea unei confederații croato-bosniace nu poate fi luată în considerare.

Recentele hotărâri luate de către reprezentanții croați și bosniaci, relaționate cu detașarea a Moscovei față de decizia lor, a constituit statul federal croato-bosniac și precum și schimbarea poziției liderilor naționaliști sârbo-bosniaci Karadžići demontând faptul că de această dată câștig de cauză au avut Casa Albă și NATO. Când s-a realizat până în momentul când s-a realizat aceste rânduri nu trebuie interpretat ca un compromis făcut de Moscova ci numai ca o recunoaștere tacită a neputinței Rusiei să a-și impune punctul de vedere. Războiul sunt ușor de ghicit: presiunea internă politică, economică și socială nu permite decamdată, luarea unei alte atitudini, nu permite decât schimbarea opoziției Kremlinului asupra raporturilor sale cu Europa și SUA. Dacă, la început, Moscova a reacționat vehement intențiile foștilor sateliți de a se plasa sub "umbrela NATO", astăzi ea se declară dispusă să participe la "parteneriat pentru pace". Între poziția de acum câteva luni și cea de astăzi există o distanță sensibilă. Lucru care nu poate decât să bucure pe toată lumea deoarece o participare ar elimina - chiar și numai parțial - sursele de tensiune pe continent. Însă, am mai spus-o, nu trebuie scăpată din vedere faptul că Rusia de astăzi - ca și democrația de când? - nu poate renunța la politica imperială. Nu este exclus ca ea să găsească noi căi - dacă nu a și găsit deja soluțiile - de a o pune în practică.

ȘTEFAN CALUGA

"Pentru noi, românii, admiterea imediată în Alianța Nord-Atlantică ar reprezenta soluția cea mai bună"

• CORNELIU COPOSU: "România este aderentă necondiționată a securității internaționale garantate de NATO și dorește să se încadreze fără întârziere și cu prioritate în această alianță" • EMIL CONSTANTINESCU: "Acceptăm parteneriatul pentru pace ca o etapă intermediară, un fel de purgatoriu pentru realizarea obiectivului major, al integrării României în sistemul continental de securitate".

Președintele PNȚCD dl Corneliu Coposu pledează insistent pentru primirea cât mai rapidă a țării din centrul și estul Europei în sistemul NATO, cu speranța că acest nou seut european ar putea măcar cenzura unele tendințe expansioniste ale Moscovei.

"Alianța Nord-Atlantică - afirmă domnia sa - trebuie să conducă desigur, cu înțelepciune și tact la integrarea țărilor centrale și est-europene sub umbrela protectoare a securității bătrânului continent. Ea poate beneficia de răgazul și spațiul de manevră oferit de parteneriatul pentru pace, ca un prim pas spre integrarea cât mai apropiată a acestor state în sistemul european de securitate. România își manifestă speranța în normalizarea raporturilor dintre toate statele europene, normalizarea care va fi în măsură să asigure independența, suveranitatea și integrarea ei. România este aderentă necondiționată a securității internaționale garantate de NATO și dorește să se încadreze fără întârziere și cu prioritate în această alianță".

În același spirit se manifestă și preșe-

dintele Convenției Democratice, dl Emil Constantinescu, pentru care parteneriatul pentru pace e mai degrabă un rău necesar, un purgatoriu. Președintele CDR repropunează între altele Alianței Nord-Atlantice prudența exagerată față de Federația Rusă, pentru care NATO continuă să fie tratat ca un adversar. În termeni foarte clari dl Emil Constantinescu este de părere că etapa parteneriatului putea fi ocolită, prin gestul mai energic al integrării directe în NATO a foștilor sateliți ai Moscovei din Europa central-răsăriteană. Pentru președintele CDR soluția parteneriatului e încărcată de paradoxuri.

"În mod aparent paradoxal - susține dl Emil Constantinescu - în procesul de integrare politico-militară a țărilor din Europa centrală și de est a fost în același timp și perturbat și impulsional de o serie de evenimente cum ar fi cele produse în zona Jugoslaviei, în special de războiul din Bosnia-Herțegovina, precum și de alte evenimente din ultimul timp în unele state ce și-au câștigat independența după dispariția URSS. Țările din Europa centrală și de est au ajuns, se pare, la concluzia că prin dezmembrarea URSS nu a dispărut și pericolul pe care îl reprezintă tendințele imperial-expansioniste ale Rusiei. A reinviat teama că Rusia, indiferent ce forțe s-ar afla la conducerea ei va relua politica de hegemonie și dominație politică și militară în fostele țări satelite. Recentele declarații ale ministrului rus de externe Andrei Kozirev, privind existența unei zone de influență în care Rusia nu

ar fi dispusă să renunțe, confirmă aceste temeri.

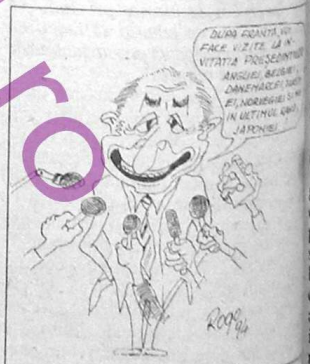
Opoziția Rusiei la proiectul de largire a NATO arată că ea privește această organizație ca pe un "tanic potential. Liderii lumii democratice ar trebui să explice Rusiei mai convingător că Alianța largită creează o stabilitate sporită pentru toți, că țările centrale și est-europene nu pot avea experiența negativă, tragică, din ultimii 45 de ani cu fosta URSS și nu mai pot accepta postura de satelit a acesteia. Consider că și pentru noi, românii, admiterea imediată în Alianța nord-atlantică ar reprezenta soluția cea mai bună. Dar decizia aparține Alianței. De aceea și noi acceptăm parteneriatul pentru pace ca o etapă intermediară, un fel de purgatoriu pentru realizarea acestui obiectiv. Suntem în același timp conștienți că până la demararea efectivă a parteneriatului va mai dura un timp".

De la vicepreședintele PNȚCD și al Camerei Deputaților, dl Ion Rațiu, am reținut ideea că echivocitatea unor poziții ale Bucureștiului ne-a privat de o mai bună receptare în Occident. Între aceste ambiguități sau chiar gafe, dl Ion Rațiu enumeră semnarea Tratatului de prietenie româno-sovietic și recunoașterea Republicii Moldova.

Față de poziția personalităților vizate mai sus se desprinde ideea că nu există dezaorduri de principii între Putere și Opoziție legate de parteneriat. Toată lumea a răsuflat oarecum ușurată de semnul egalității pus deocamdată de NATO între România și

țările grupului de la Vișegrad. După cum, asemenea, toate forțele politice lasă să se înțeleagă că parteneriatul înseamnă o primă etapă dintr-un proces cu foarte multe necunoscute. Unele, primele dintre acestea vor dezvălui, probabil odată cu semnarea unui sistem de parteneriat, individuale, criteriile de performanță și obiectivele servite într-o competiție evident mai dură decât condițiile mai degrabă morale, pe care România s-a angajat să le respecte în cadrul parteneriatului pentru pace.

A consemnat
STELIAN IONESCU

DI Horst Kossack, reprezentantul pentru România al Fundației Hans Seidel: "Vrem ca România să-și îmbunătățească imaginea și să devină un bun partener pentru Occident"

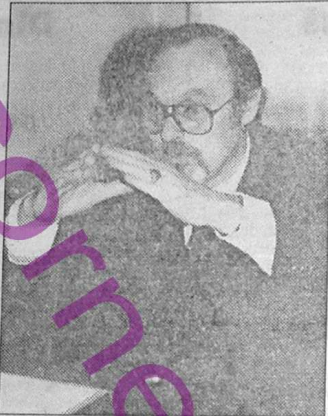
De o bună bucată de vreme tot mai multe din manifestările dedicate desfășurării discuțiilor și dezbaterilor pe anumite teme de mare interes poartă în titulatura lor numele Fundației Hans Seidel. Ceea ce desigur că a trezit o curiozitate crescândă și nu îndeajuns de satisfăcută. Pentru ca opinia publică să cunoască cât se poate mai mult, dacă nu totul, despre ea, ne-am adresat dlui Horst Kossack, reprezentantul în România al acestei instituții germane.

Dle Horst Kossack, o serie întreagă de seminarii și simpozioane se bucură de participarea dv.

Expresia de participare este întrucâtva eronată, fiindcă noi le organizăm și susținem.

Deci ați desfășurat o gamă foarte diversă ca tematică, de la problema asigurării de pensii până la cea a parteneriatului pentru pace. Care este în fond aria dv de cuprindere?

Fundația Hans Seidel este o fundație politică, foarte apropiată de Uniunea Creștin Democrată. Ne aflăm în România pentru trei puncte principale. Primul ar fi dezvoltarea administrației, adică pregătirea de funcționari în ministere și în unități administrative comunale, al doilea - formarea de instituții, de partide, de fundații etc. și, în fine, formarea politică. Acest seminar al parteneriatului pentru pace face parte din al treilea domeniu. Aceste trei puncte vă evidențiază deja că gama noastră de manifestări este foarte largă. Organizăm seminarii cu funcționarii de la diferite ministere: Finanțe, Turism, Justiție, Apărare, Interne, al Muncii și altele în București, dar și în alte orașe ale țării. Acum vom organiza manifestări la Arad, Cluj, Sibiu, Iași și intenționăm să le desfășurăm împreună cu toate organizațiile sau partidele democratice. Fiind o fundație creată de un partid democratic, dorim să transmitem mai departe experiența acumulată de noi în acest domeniu. Căci, după cum cunoașteți, noi avem peste 40 de ani de democrație și multe succese raportate în acest domeniu. Vrem să o facem nu la modul în care ne considerăm că știm totul și dv ne ascultați, ci în urma dialogului, dv să stabiliți ce este bun și ce este potrivit pentru dv. Deci, dorim să obținem următoarele lucruri: imaginea României în Germania să se îmbunătățească iar în al doilea rând, ca situația economică a României să se îmbunătățească și ea, astfel ca românii să rămână în România, iar țara dv să devină un bun partener

pentru Europa de Vest. Ceea ce, din punct de vedere istoric, ați fost întotdeauna. Și la acest simpozion, vedeți că orientarea este către Europa vestică.

Activați în România din 1991 sau 1992?

Hans Seidel este fondată în 1967 și are sediul la München; din octombrie '92 suntem și în România. Noi lucrăm la nivel internațional iar în România am organizat până acum, de la început, 125 de seminarii naționale plus patru internaționale. Am avut ca invitați diferite personalități ca de exemplu miniștri sau secretari de stat, funcționari superiori din organe ale statului, secretarul general al Uniunii Social-Creștine, directori din diferite ministere și din Banca Federală a Germaniei. Referenții din partea noastră sunt profesori, oameni de specialitate, politicieni de nivel înalt, personalități de renume.

Fundația este creată de Partidul Social-Creștin din Bavaria?

Da, așa este, numele ei fiind al fostului

președinte, dintre anii 1957 și 1961 și prim ministru al landului Bavaria. Ea este asemănătoare cu cea a Uniunii Creștin Democrată - C.D.U. După Hans Seidel, care a murit în 1961 (altfel ar fi rămas în continuare președinte), a fost ales în această funcție Franz Josef Strauss.

Pentru viitorul apropiat ce program de seminarii aveți?

Chiar în momentul de față se derulează la Călimănești unul cu ofițeri de poliție, în martie vom fi la Cluj, Arad, Brașov, Sibiu, Constanța și București, cu cei mai diferiți parteneri. Din cadrul primărilor comunelor, din Ministerul Turismului, la Poiana Brașov, cu cei de la Vamă și din Ministerul Apărării la Constanța, cu organizațiile ce se ocupă de întreprinderile mici și mijlocii și cu Ministerul de Finanțe, la Sinaia.

Cum sunt programate seminariile? Aveți un plan, o directivă?

Am marele avantaj că pot eu să stabilesc deciziile. Eu sunt total autonom în sensul atât al planificării cât și al administrării din punct de vedere financiar. Ar mai fi următoarea observație de făcut referitoare la program. El a fost stabilit în noembrie anul trecut pentru întreg anul 1994. În ce privește locul de desfășurare, datele de desfășurare și tema. Dar cred că pot să anticipez la ce voiți dv să adaugeți, anume la teme. Aceste teme eu las să fie propuse de către partenerii mei. Consider că nu sunt aici pentru a vă spune dv ce trebuie să faceți. Eu doresc să aflu de la partenerul meu nevoile sale. Deci dv știți mai bine de ce aveți nevoie și atunci eu voi face exact ceea ce doriți dv. Bineînțeles, dacă aceasta se încadrează în concepțiile noastre.

Dar programul acesta rămâne bătut în cuie indiferent de împrejurări?

Nu, înseamnă că pot să aibă loc schimbări, dacă apar noi teme cum ar fi acest "Parteneriat pentru Pace". Atunci eu sunt destul de flexibil încât să schimb programul și să introduc această temă care este nouă și foarte

importantă. Exemplu: eu nu îmi permit să sugerez să discutați un impozit anumit, dar dv vă aflați în stadiul de a introduce "taxa de valoare adăugată", când este mult mai important merit să organizăm seminarul pe tema T.V.A. Dacă n-am proceda așa, ar fi greșit noastră, care am trece pe lângă temele stringentă actualitate și n-am mai reușit cele succese pe care și eu și prietenii mei în România le raportăm organizând aceste seminarii.

Rezultă că nu este ceva imuabil și că aveți o mare marjă de adaptare.

Programul este oarecum strict. De aceea eu creez aceste planuri. Dar se poate găsi o soluție. O soluție prin care să se scoată din plan o temă care nu mai este de strictețea actualitate și introduce alta care este foarte nouă și foarte interesantă cum ar fi subiectul acestui ultim seminar de la București "Parteneriatul pentru Pace". Dar eu, desigur, trebuie să aștern în scris motivația acestui schimb, în rapoartele ce trebuie să le întindec.

Ar fi posibil să-mi dați și mie programul pe restul anului?

Se poate. Pentru acest an sunt programate 80 de manifestări. În principiu v-am dat dv răspunsurile. Spre exemplu, avem șase asemenea manifestări cu Ministerul de Finanțe despre cele mai diferite probleme din domeniul finanțelor, patru cu Ministerul Turismului etc. Există seminarii cu Ministerul de Interne, despre munca în poliție, ca de exemplu lupta împotriva crimei organizate. Noi organizăm de asemenea seminarii împreună cu cei din vamă deoarece și munca lor a suferit și va suferi schimbări. Bineînțeles, noi lucrăm și cu Senatul și cu Parlamentul. Facem un fel de seminar de pregătire pe tema imaginii politicianului.

Înainte de încheiere, aveți de transmis vreun mesaj cititorilor?

La una din manifestările noastre cu mass-media, am spus următorul lucru: că presiunea libertatea de opinie sunt cel puțin tot atât de importante ca avântul economic. Citind de pre tot felul de probleme, poți fi informat mai bine decât dacă ai ascultat doar la radio. Însă este sarcina presei să conducă adevărul foarte corect și foarte bine întemeiat și să informeze deci corect cititorii.

Vă mulțumesc.

A consemnat Ioan Frâncu

"PNL va reveni în Convenția Democratică în cel mult trei luni"

- Interviu cu dna IOANA BRĂTIANU, membru în Biroul Executiv, și DAN AMEDEU LĂZĂRESCU, vicepreședintele Partidului Național Liberal

Cum apreciați isprăvile de ultimă oră ale dlui Radu Câmpeanu?

Dan Lăzărescu: De când a "descălecat" la București, la 05 ianuarie 1990, dl Radu Câmpeanu a dovedit că nu știe să deslușească enigmele politicii românești (...). Iar, mai nou, și-a schimbat și numele: îl cheamă acum Miner Radu Câmpeanu!

Ioana Brătianu: Nu mă miră deloc, fiindcă n-a făcut decât prostii timp de patru ani... Eu mi-am dat seama încă

de la Brașov că ceea ce-i lipsește lui cel mai mult este mintea...

În ce situație se află în acest moment PNL-ul?

Dan Lăzărescu: Aproape toate organizațiile liberale din județele țării au rămas credincioase steagului Brătienilor și datorită acestei credințe nu mă îndoiesc că în scurtă vreme partidul nostru va redeveni ceea ce ar fi trebuit să fie dacă nu se făceau erorile penibile ale fostei conduceri,

adică, așa cum mi-a spus dl Coposu, un partid istoric serios, care să acopere pe dreapta PNȚCD-ul...

Ioana Brătianu: Este scopul principal pentru care luptăm cu toții, iar unii dintre noi luptăm de mult...

Se va produce mult dorita unificare a mișcării liberale?

Ioana Brătianu: Cu siguranță.

Va reîntra PNL-ul în Convenția Democratică?

Dan Lăzărescu: Dl Coposu m-a

asigurat că nu va face nici un fel de dificultate intrării PNL-ului în Convenție, dl Manolescu este în totul de acord cu noi, la fel dl Cerveș, așa încât cred că mergem pe o linie foarte bună.

În cât timp apreciați că se va produce acest necesar eveniment politic?

Dan Lăzărescu: În cel mult trei luni

A consemnat Adrian Simean